

Občinski list

Glasilo občine Renče-Vogrsko

Žive naj vsi naródi
Tri hrepené dočakat' dan,
De kóder sónce hódi,
Prepir iz soéta bó pregnán,
Deróják
Prost bo vsák,
Ne vrág, se sósed bo meják.

17 IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI
Praznovanje
kulturnega praznika
v Bukovici

18 IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI
Od Prešernovih
Poezij do ljudskih
pesmi

19 IZ KRAJEVNIH SKUPNOSTI
Prikaz bogate
ljubitelske kulture

*Nla svetlu si, da gledaš sonce.
Nla svetlu si, da greš za soncem.
Nla svet si, da sam si sance
In da s sveta odganjaš – sence.*

(Tone Pavček)

Igra narave, ki se venomer ponavlja, je tudi igra svetlobe in teme.

Po zimskem sončevem obratu, ko je sonce najnižje in začenja koledarska zima, se začne dan prav počasi in skoraj neopazno daljšati. Za en petelinji korak, po pripovedovanju naše none, do sv. treh kraljev, pa tja do spomladanskega enakonočja, ko dočakamo pomlad in sta svetli in temni del dneva enako dolga.

Januarja smo se prebujali v zelo mrzla jutra. Zemlja, ki se je oblekla v led, je obstala in počakala. Na svetlobo in na toploto. Mogoče smo tudi ljudje na nek način nekoliko obstali in počakali. Na svetlobo in toploto. A nas je februar že na svojem začetku prebudil. S kulturo, ki je tu zato, da sivemu vsakdanu doda svetlobo in nas omehča s svojo lepoto.

Brez umetnosti nam ne ostane mnogo, saj smo ujetniki minevanja. Z besedo se dotikamo, pobožamo, tolažimo. S slikami in glasbo dajemo sebe drugim in začenjamo obstajati.

Poezija našega največjega pesnika premore toliko umetniške moči, miselnega in čustvenega življenja, da smo in bomo z njo dihali do konca svojih dni.

In že je tu marec.

Prav danes praznujemo ženske.

Ni preprosto biti ženska. Naš svet je kaotičen, saj živimo mnogo vlog, v katerih zmoremo brezpogojno ljubiti, biti nežne, ranljive, čuteče, a hkrati močne. In tudi me smo svetloba.

Zato:

**Bog živi vas, Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice. ■**

| Alenka Gregorič

Spoštovane občanke in občani!

Lanski konec leta je minil v praznovanju 10. obletnice nastanka naše občine. Ob tej priložnosti bi se zahvalil vsem, ki so z različnimi prireditvami praznovali in počastili ta jubilej. Zahvalil bi se tudi pobudnikom za ustanovitev občine pred 10. leti, saj se je njihova pobuda izkazala za zelo dobro in koristno za naše občane.

Naši pogledi so letos usmerjeni v sprejemanje občinskega proračuna in v strateške odločitve, ki so pomembne za prihodnost. Januarja sem zato organiziral posvet s predsedniki komisij in krajevnih skupnosti naše občine, da še enkrat preverimo strateške dolgoročne cilje za hitrejši razvoj naše občine. Ponovno smo prepoznali, da so potrebne investicije v izgradnjo kanalizacijskega sistema za čiščenje naših voda, obvoznico Volčja Draga in rekonstrukcijo ceste Poligalant–Bilje, kar je že vneseno v načrt razvojnih programov države. Proračun je osredotočen na investicije, ki jih je treba izvesti še letos. Osrednja investicija je prenova doma krajevne skupnosti v centru Renč, za katerega smo po večletnem iskanju soinvestitorjev našli rešitev z Zdravstvenim domom Osnovno varstvo Nova Gorica, Zdravstvenim domom Zobozdravstveno varstvo Nova Gorica in Goriško lekarno. Vsi trije bodo soinvestitorji pri prenovi, saj bomo dom krajevne skupnosti preuredili v ambulante, lekarno, v pritličju

pa bo večnamenski prostor za krajanje Renč. Konec leta 2016 smo začeli s projektom reorganizacije starega jedra v Renčah: ureditev infrastrukture in izgleda od starega mosta do karavle in šole. Zato sem decembra sklical posvet z vsemi društvi, ki imajo sedež v Renčah, svetom Krajevne skupnosti Renče in občinskimi svetniki iz Renč. Skupaj smo oblikovali osnovne poglede za preureditev starega jedra Renč. Januarja smo projekt predstavili tudi krajanom tega dela vasi, ki so samo še potrdili potrebe po boljši prometni ureditvi in izgledu samega centra. Ocenjujem, da bomo marca izvedli javno obravnavo in predstavili rešitve, ki so se skozi ta projekt izkazale za najboljše in najbolj potrebne.

Na Vogrskem potekajo dela za šolo, kjer se ureja igrišče za vrtec in šolo ter parkirišče. Načrtujemo, da bo projekt končan poleti. Letos bomo začeli tudi dela za oskrbovalni center v Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga, saj smo našli investitorja za igralnico in hotel, poskrbeti pa moramo tudi za celotni oskrbovalni center. Nameravamo tudi odkupiti del zemljišča na zahodnem delu jezera, povečati park in vzpostaviti pot na bukovo polje.

Zelo vesel sem, da sedaj v naši občini deluje 34 društev. Še leta 2011 smo jih imeli 26. Poleg društev v občini delujejo še krajevni odbori oz. organizacije, katerih matična društva imajo sedeže v drugi občini, in sicer tri krajevne organizacije Rdečega križa, tri krajevne organizacije Karitas in pet veteranskih krajevnih odborov. Društva prispevajo k pestrosti življenja za vse generacije krajanov. Običajno je, da imajo vse občine tudi svoje prostovoljno gasilsko društvo in občani sami poskrbijo za požarno varnost svojih domov. Do sedaj smo v občini imeli organizirano požarno varnost tako, da smo to vlogo zaupali Prostovoljnemu gasilskemu društvu Šempeter pri Gorici, kar pa se je v primerih poplav izkazalo za manj primerno rešitev. Ob takih primerih vsako društvo običajno rešuje najprej težave v lastni občini. Zato sem vesel pobude, da se tudi v naši občini ustanovi gasilsko društvo, za kar pa so potrebna dodatna zagonska sredstva. V dogovorih z Gasilsko zvezo Slovenije bomo letos poskušali organizirati prostovoljno gasilsko društvo na tak način, da bo operativno in da na tem nivoju ne bomo porabili bistveno več sredstev kot smo jih do sedaj. Ob dnevu žena želim veliko sreče vse dekletom in ženam, ki to praznujejo. ■

| Župan Aleš Bucik

Papirniški pihalni orkester Vevče z izvirnim koncertom presegel pričakovanja

Glasbeni večeri v Bukovici so svojo šesto sezono začeli januarja z novoletnim koncertom, na katerem je nastopil **Papirniški pihalni orkester Vevče**. Eden najboljših slovenskih pihalnih orkestrrov z dolgo, več kot stoletno tradicijo delovanja vsako leto nastopi na več kot 30 koncertih tako doma kot v tujini.

Skupaj z dirigentom **Aljošo Deferrijem** se je orkester odločil, da bo leto, polno lepih izkušenj in uspehov, zaključil z božično-novoletnimi pripovedkami. Posebnost tega programa je bila vloga pripovedovalca, ki jo je v tem primeru prevzel nekdanji član orkestra, multiinstrumentalist, predvsem pa klarinetist, **Boštjan Gombač**. Program je sestavljala glasba iz svetovnih (*Cesarjeva nova oblacija*) in domačih pravljic (*Martin Krpan*), biblijskih zgodb (*Noetova barka*) ali kulturnih filmskih zgodb (*Godzilla požre Las Vegas!*) in nenazadnje klasičnih baletov (*Hrestačev swing*). Koncert se je začel z delom *Papyrus Vinka Štrucla*. Na eleganten (ali šaljiv) način je skladba promovirala ime

in glavnega ustanovitelja orkestra. Nabor skladb je presegal navadne božično-novoletne programe. Tudi če je vključeval priljubljene praznične skladbe, kot je *Hrestač Petra Iljiča Čajkovskega*, ni izbral klasične priredbe te baletne suite. *Hrestača* je v veliko veselje poslušalcev izvedel v swing različici. *Godzilla požre Las Vegas!* se je nad (nekoč) grozljivim filmom šalila z mnogimi posebnimi zvočnimi učinki. V vsakem primeru so bile izbrane skladbe v prvi vrsti zabavne.

Papirniški pihalni orkester Vevče je pokazal dobro uigranost. Prijateljsko razpoloženje med člani orkestra, ki so se izkazali kot odlični glasbeniki z veliko občutka za parodijo, je ustvarila lahkotne in prijetne izvedbe. Boštjan Gombač pa je s svojimi pripovedovalskimi inserti dogodek začel na prav nenavaden način. ■

Janko Kopje
Foto: Mateja Pelikan

Glasbeni večeri v Bukovici polni zanimivih glasbenih in kulinarčnih srečanj

Koncertni cikel Glasbeni večeri v Bukovici bo svojo zgodbo nadaljevali vse do junija s koncerti na vsak drugi petek v mesecu v dvorani Angela Mlečnika ali Zorana Mušiča v Kulturnem domu Bukovica ali v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici, junijski pa bo na prizorišču festivala Lakeness v Volčji Dragi. Nastopali bodo mladi glasbeniki, orkestri in komorne skupine. Glasbe pa bo za vse okuse, od klasične, resne, stare glasbe, do jazza in zabavne.

Prav poseben bo pomladni glasbeni večer, ki bo v znamenju komorne glasbe 17. stoletja z ansamblom **Musica Cubicularis**, v katerem na zgodovinska glasbila muzicirajo **Mojca Gal** (baročna violina), **Domen Marinčič** (baročni violončelo in viola da gamba) in **Tomaž Sevšek** (čembalo). Da bo ta zanimiva glasba prišla popolnoma do

izraza bo koncert v cerkvi svetega Lovrenca v Bukovici.

V aprilu bo na Svirélinem glasbenem večeru gostoval **Ansambel flavtistik Flavtistra** iz Kopra. Članice povezuje neizmerna ljubezen do flavte, globoka povezanost in predanost glasbi. Vse so se glasbeno izobraževale pri **Alenki Zupan** v Kopru in zdaj so profesionalne flavtistke. Srčna povezanost v oblikovno zlito glasbeno telo je sad dopolnjevanja in tenkočutne, ljubeče podpore. Majski glasbeni večer bo mednarodno obarvan. Na njem bo nastopil **Godalni kvartet Nimy Quartet**, ki ga sestavljajo odlični glasbeniki,

pianist **Thomas Van Caekenberghe**, klarnetistka **Maurine Lepoint**, violinist **Pedro Gonçalves Oliveira** in violončelistka **Helena Švigelj**. Pot jih je združila na študiju na Kraljevem konservatoriju v Monsu v Belgiji. Za zaključek bo na Poletnem glasbenem večeru zaigral na prizorišču Lakenessa **The 1000 Streets's Orchestra** s sedanji in nekdanji študenti Konservatorija za glasbo G. Tartini v Trstu. Kot rečeno koncerti so tako odlikovani, da zadostijo okus širokega kroga poslušalcev.

Več lahko preberete na spletni strani Glasbenega društva NOVA. Najbolje pa, da se kar pridružite koncertom in se prepričate, da je glasba nekaj najlepšega. Po koncertu pa Konzorcij opuščeni vinogradi UOU poskrbi, da se lahko ob žlahtni kapljici družimo in izmenjamo glasbena doživetja s koncerta. ■

Janko Kopje
Foto: arhiv Glasbenega društva NOVA

GLASBENI VEČERI V BUKOVICI
Sezona 17- pomlad 2017

Občina Renče-Vogsko in Glasbeno društvo NOVA

MUSICA CUBICULARIS

petek, 17. marec 2017, ob 20.00
predvidoma cerkev sv. Lovrenca, Bukovica

FLAVTISTRA

petek, 14. april 2017, ob 20.00
Kulturni dom Bukovica, dvorana Zorana Mušiča

NIMY QUARTET

petek, 12. maj 2017, ob 20.00
Cerkev sv. Lovrenca, Bukovica

THE 1000 STREET'S ORCHESTRA

petek, 9. junij 2017, ob 20.30
Lakeness, Volčja Draga

Pihalni orkester Vogrsko praznično zaključil leto

*Pesem zvonov od davnih že rodov
nam boža dan in noč uho.*

*U duši zveni odmev vseh lepih dni,
ko so pri nas spel prazniki ...*

Tako kot nas pesem zvonov spremlja že od davnih rodov in nam vsako leto polepša praznike, tako nam tudi **Pihalni orkester Vogrsko** že od davnih rodov, saj bo letos praznoval 85. obletnico delovanja, vsako leto popestri praznike z božično-novoletnim koncertom.

Tudi to glasbeno sezono smo 26. decembra 2016 ob 18. uri v Dvorani Angela Mlečnika v Kulturnem domu Bukovica lahko prisluhnili glasbi, ki nas je prek koračnic, suit, rock koncertov, pa celo dražbe, na kateri se je ponujalo popolnoma avtomatizirani, kibernetski orkester Hifi POV 2016 DeLuxe, ponesla v božično obarvane melodije.

Za popestritev koncerta so poskrbeli še eni Vogrini, in namreč **Vokalna skupina Lijak 1883 Vogrsko** pod vodstvom **Mojce Sirk**, ki so se odzvali na povabilo orkestra in se predstavili z naslednjimi pesmimi: *Ave Maria*, *Blažena noč*, *Spomin na zimski večer* in *Amazing Grace*. V božičnem duhu so koncert zaključili skupaj z orkestrom in zapeli še *Pesem zvonov* in *Hitite kristjani*, ne smemo pa pozabiti na tradicionalno božično pesem *Sveta noč*, s katero se je tudi tokratni koncert zaključil.

Skozi koncert nas je simpatično popeljala **Nina Klaut**, po uvodni *Zdravljici* pa nas je nagovoril tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik**, ki se vedno vljudno odzove na povabila in nas nagovori s spodbudni-

mi besedami. Nabito polno dvorano je pozdravil tudi novi predsednik Pihalnega orkestra Vogrsko, **Žiga Marvin**, ki je jeseni sprejel odgovorno nalogo in od takrat vestno in skrbno opravlja svoje dolžnosti ter skrbi, da je v orkestru vse v najlepšem redu.

Poleg novega predsednika se je prvič na božično-novoletnem koncertu predstavil tudi dirigent **Nejc Kovačič**, ki orkester sicer vodi že od lanskega januarja. Nejc je domač že od prej, saj že leta poučuje trobila v Godbeniški šoli Vogrsko. Lani januarja je prvič poprijel za taktirko in vsi navzoči na božično-novoletnem koncertu lahko potrdimo, da hitro napreduje. Svežina in motivacija, ki ju je prinesel v orkester, se čutita tudi v zelo pestrem programu, ki ga je izbral. Program ni bil lahek, ne za dirigenta ne za orkester, vendar so ga godbeniki odlično izpeljali in znova potrdili kvaliteto orkestra. Igrali so naslednje skladbe: *Fanfara Noel*, *First suite in Es*, *Radetzky marsch*, *Santana a portrait* in *Open Air*.

Novost oz. zanimivost koncerta je bil sejem inovacij, na katerem se je orkester predstavil kot popolnoma avtomatizirani, kibernetski orkester Hifi POV 2016 DeLuxe. Predstavitve je vodil član orkestra **Uroš Uršič** ob pesmi

Radetzky marsch, ki je sicer že stalnica na koncertu. Ta na novo izumljeni orkester se preprosto upravlja z daljincem, ki ima več funkcij (play, stop, pause ...). Lahko mu tudi reguliramo glasnost in melodije transpiramo v različne dure in mole. Nazadnje ponuja tudi nastavitve kvalitete – lahko smo slišali, kako orkester zveni, če mu dirigira slab ali strog dirigent. Orkester je prilagodljiv tudi zgodovinsko gledano, saj ponuja funkciji, s katerima lahko poslušamo glasbo nekdanje LP-plošče in današnjega CD-ja. Na žalost funkciji nista delovali brezhibno. Za konec smo s funkcijo hitri pregled slišali hitri še povzetek celotne skladbe. Prednaročila tega orkestra so še vedno aktualna, sprejemamo jih na kiskarterju že od 1. januarja letos. Če vas je ta inovativni Hifi POV 2016 DeLuxe navdušil že na koncertu, ste ga lahko že takrat podprli z donacijo v rdečo skrinjico, za kar se vam člani orkestra iskreno zahvaljujemo. Ob videnih nastavitvah funkcij dirigenta lahko potrdimo, da Pihalnemu orkestru Vogrsko dirigira dober dirigent.

Prazniki so mimo, orkester že pridno vadi za prihajajoče nastope in koncerte, ki bodo letos zaradi praznovanja 85-letnice orkestra še posebej praznično obarvani. Konec februarja se je orkester udeležil vsakoletnega pustnega festivala v Šempetru pri Gorici, s pustnimi maskami in glasbo pa je popestril pustne dni tudi vsem Vogrinom, ki so »razposajeno Afriko« pričakali odprtih rok. ■

Nika Uršič
Foto: Bogo Rusjan

Ledeno kraljestvo poživilo praznični december

Čarobni december smo v občini Renče-Vogrsko pričarali tudi najmlajšim. Kar dvakrat zapored smo jih popeljali v pravljичni svet Ledene-ga kraljestva.

Društvo Mladi Renče-Vogrsko je 3. decembra 2016 v kletnih prostorih kulturnega doma v Bukovici premierno organiziralo dogodek za otroke – Ledeno kraljestvo. Za najmlajše so pripravili pester program ustvarjalnih delavnic, na katerih so otroci iz recikliranega materiala izdelovali snežake Olafe in lesene novoletne okraske. Pripravljen je bil tudi poseben kotiček, namenjen poslikavi obraza, nepozabne spomine na dogodek pa so otroci skupaj s starši lahko

sodelovanju s Krajevno skupnostjo Renče. Poleg otroške predstave je za praznično rajanje poskrbela glasbena skupina **N'eks**, atrakcijo večera je pa predstavljala tudi Odprta kuhinja z lesenimi pečmi. Za konec je sledil še prihod dedka Mraza, ki se je tokrat na dvorišče za stavbo krajevne skupnosti pripeljal kar s starim mopedom – vespo. ■

▮ Tekst in foto: Anja Sedevčič

ovekovečili v za to posebej pripravljenem foto kotičku. Vrhunec večera je predstavljala istoimenska gledališka predstava, v kateri sta v vlogi Elze in Ane nastopili **Eva Kljun** in **Sandra Rijavec**. Uprizorili sta prizor, v katerem Elza pripravlja presenečenje za mlajšo sestro Ano. V duhovitem prepletu okoliščin Elza nenamerno spremeni Ano v ledeno skulpturo. To nezgodo lahko reši samo s pomočjo sestrskе ljubezni, ki odtali Anino srce, in zgodba se srečno konča. Dogodka se je udeležilo več kot 100 otrok skupaj s starši. Pravljичno idilo so zaključili s slavnostnim prižigom lučk na ploščadi pred kulturnim domom.

Gledališka predstava je doživela svojo ponovitev 23. decembra v Renčah v sklopu pestrega decembrskega programa, ki ga je organiziralo **Društvo KUL-TU-RA** v

Tudi v Renčah veselo v praznični čas

Ko se leto prevesi v svoj konec, se ljudje pripravljamo na različna praznovanja in prireditve, ki prinašajo novoletno vzdušje in odpirajo možnost druženja z ljudmi, ki jih sicer redko srečujemo oz. imamo z njimi manj neposrednih stikov.

V novoletnem času se že v začetku decembra prižigajo okrašene novoletne jelke, kuha se vino in čaj, postrežejo vam z okusnim golažem. Tudi letos smo se ob slovesnem prižigu lučk na jelki zbrali na renškem »placu«. Kljub mrazu je bilo ljudem toplo pri srcu, ko so si s sosedi in sokrajani izmenjali dobre želje, pokramljali, poslušali ubrane zvoke glasbenikov in ob Miklavžu pričakali slovesne pozdrave predstavnikov krajevne skupnosti in občinske uprave.

Enako praznično je bilo tudi ob že tradicionalnem Živ-žavu, ki je namenjen predvsem otrokom in njihovim staršem. Letošnje praznovanje je bilo pod košatimi platanami za nekdanjim združnim domom, kjer so predstavniki krajevnih skupnosti Bukovica-Volčja Draga, Vogrsko in Renče kuhali domače klobase v posebej za to priložnost narejenih »špargertih«. Za posebno sladko presenečenje so poskrbele predstavnice Rdečega križa, za kulturni program ob pričakovanju prihoda dedka Mraza pa predstavnici Društva Mladi Renče-Vogrsko.

Dogajanje je doseglo višek, ko se je na prizorišče na motorju »lambreti« pripeljal težko pričakovani dedek Mraz. Otroci so dočakali njegov prijazen pozdrav in sladkarije, ki vedno izvabijo nasmeh na lica najmlajših obiskovalcev, pa tudi njihovih staršev.

Na priložnostni stojnici so si ljudje lahko ogledali ali kupili knjige, ki so jih izdali v Društvu za kulturo, turizem in razvoj Renče. Ker

je novoletni čas tudi čas obdarovanj, so člani omenjenega društva prodali nekaj izvodov knjig *Aleksandrinke iz Renč* in renškega slovarja *Po Rianškuo*. V pričakovanju, da se jim bo v društvu pridružilo večje število krajanov, so občinstvu predstavili svoje načrte za naslednje leto. Dejavnost društva je namreč odvisna od aktivnosti članov in od zamisli, ki

morajo slediti potrebam in željam krajanov. Ob tej priložnosti torej vabim nove člane in simpatizerje kulturnega društva, naj se nam marca pridružijo na občnem zboru društva, s seboj pa prinesejo nove zamisli in svežo energijo. ■

Vesna Pahor
Foto: Matjaž Bizjak

Predstavitev vina vipavske vinske kraljice 2016 Ane Bric

3. decembra 2016 je bilo na Frlanovi kmetiji zelo praznično. V sklopu prireditve Odprti hrami Vipavske doline so na Vogrskem, na domačiji vipavske vinske kraljice **Ane Bric**, predstavili kraljičino vino.

To je letos postalo vino rose iz barbere letnik 2015. »Kraljičino vino je ženstveno, sveže in mladostno. Pridelano je iz rdečega grozdja, ki ga poberejo prej, kadar so kisline še nekoliko višje. Med fermentacijo je potrebna regulacija temperature, saj nočemo, da bi vino izgubljalo sekundarne arome, ki nastajajo med tem procesom. Te arome so v takem vinu zelo zaželeni, saj je za vina rose značilna poudarjena aroma rdečega sadja (jagode, maline ...). Posebnost vin rose je tudi čas prodaje, saj svež letnik prodamo v tekočem letu. Gre za sveža vina, ki niso namenjena staranju

in zorenju v lesenih sodih,« je povedal **Žan Bric**.

Steklenico krasi prav posebna etiketa, ki je nastala izpod rok umetnice **Nine Bric**. Pri-

reditve je povezoval **Boris Jež**, s pesmijo pa jo je oplemenitil **Oktet Sotočje**. ■

| Tekst in foto: Jernej Štrancar

Tradicionalno srečanje predstavnikov KS Renče in občine Štarancan

Dnevi, meseci in leta hitijo, kot bi jih kdo preganjal. Tako je tudi leto dni minilo od zadnjega novoletnega srečanja pobratenih krajev.

Minilo pa je že 40 let od potrditve pobratena najprej v Štarancanu in čez mesec dni v Renčah leta 1977. Tudi tokrat bomo primerno obeležili ta zgodovinski dogodek v takrat še razdeljeni Evropi, ki je po-

tem postal del mozaika združene Evrope. Kot smo takrat tlakovali pot v združeno Evropo, tako moramo danes narediti vse, da se ta združba ohrani, ker smo tako lahko uspešnejši in tudi bolj varni.

To je v svojem novoletnem nagovoru poudaril župan Štarancana **Riccardo Marchesan**. Tudi predsednik KS Renče **Borut Zorn** in župan naše občine **Aleš Bucik** sta prijatelju pritegnila v izjavi o prijateljstvu, solidarnosti in dobrem so-

sedskem sodelovanju, ki naj uokvirja tudi naše pobratenje. Spomnili smo se tudi velikega prijatelja Renč, pokojnega **Benita Peresa**, ki je vedno vnesel vedrino in veliko spoštovanje v naše pobratenje. Z izmenjavo priložnostnih daril iz domačih shramb smo se razšli v vedrem razpoloženju pravih prijateljev in zaveznikov v rahlo ledeno in mrzlo noč, vendar s toplino v srcu. ■

Katjuša Žigon
Foto: Vesna Pahor

40 let pobratenja med Renčami in Štarancanom

Pred štiridesetimi leti smo v Štarancanu, nato pa še v Renčah slavno-stno podpisali listino o pobratenu med krajema. Če se danes zdi, da je čezmejno sodelovanje nekaj povsem normalnega in vsakdanjega, pa so daljnega leta 1977 snovalci pobratenja pokazali dobršno mero poguma in zazrtosti v prihodnost.

Razen ljudi v maloobmejnem pasu smo mejo v tistem času še težko prehajali, saj je bilo treba zadostiti številnim birokratskim preprekam. Želja po brisanju mej pa je bila med ljudmi velika. Vsak od nas je imel na drugi strani sorodnika, prijatelja, ves prostor je bil tudi že od nekdanj prepleten s trgovski-

opredeliti in organizirati prireditve, vključiti vanje čim večje število občanov, prisluhniti različnim potrebam in željam ter hkrati upoštevati možnosti obeh krajev. Da bi uskladili priprave na slovesnosti, smo se predstavniki obeh krajev sestali in se dogovorili za ključne vsebine. Predstavniki občinske uprave iz Štarancana, predsednik KS Renče in predstavniki osnovne šole, različnih društev in organizacij iz našega kraja bomo v naslednjih mesecih pogosteje sestankovali, saj je aprila in maja predvidena slavnostna obnovev podpisa listine o pobratenu med krajema – najprej v Štarancanu, nato pa še v Renčah. Čaka nas veliko dela, zato bomo veseli vsakršne pobude in vaše vsestranske podpore in aktivne udeležbe. ■

Tekst in foto: Vesna Pahor

mi in prijateljskimi potmi, ki so sestavljale enoten prostor, v katerega se je kot tujek zarezala meja.

Da bi presegl obstoječe stanje in nadaljevali sodelovanje, ki so ga med drugo svetovno vojno vzpostavile slovenske in italijanske partizanske enote, so se predstavniki obeh krajev zavzeli za poglobitev aktivnosti, ki bi krajane obeh skupnosti povezale na kulturnem, športnem, humanitarnem in na drugih področjih udejstvovanja. Kako pravilna je bila takratna odločitev, dokazuje dejstvo, da občina Štarancan in KS Renče že 40 let ohranjata tesne stike ter zlasti mlade nago-varjata, naj gojijo in poglobljajo vrednote prijateljstva, sodelovanja in miru. Letos bomo visok jubilej obeležili s številnimi skupnimi dejavnostmi, kar pa za obe skupnosti predstavlja zahteven zalogaj: treba je

Koncert v župnijski cerkvi v Bukovici

Tudi letos smo pevci MePZ Klasje Bukovica-Volčja Draga z zborovodkinjo **Barbaro Šinigoj** v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici pripravili božični koncert. Ta je bil že peti po vrsti in morda mu bomo kmalu dodali pridevnik »tradicionalni«.

Seveda so nam tudi letos pomagali mladi pevci in instrumentalisti iz Bukovice in Volčje Drage pod vodstvom **Adrijane Černic Lazić** in prav tako kot lansko leto tudi otroci z Vogrskega pod vodstvom **Katarine Tischer Gregorič**.

Lep je ta božično-novoletni čas, vendar marsikoga praznični utrip, ki se začne že v novembru, moti. Res je, prazniki in s tem

pomen božiča in božičnega časa izgubljajo svoj čar, svoj bistveni pomen. A božič nam vedno znova in znova prinaša enako sporočilo: Ljubite se med seboj. Nosite mir v svojih srcih. Bodite dobri drug z drugim.

Večer je bil prijeten. Najprej je vsak zbor nastopil posebej, potem pa oba otroška zbora, MePZ Klasje ter nato še vsi trije zbora skupaj. Znane in manj znane melodije, ki so se razlegale po polni cerkvi, so popestrile večer poslušalcem in prinesle še malo tistega prazničnega vzdušja, ki poboža dušo, ogreje srce in omili ostrine in tegobe našega vsakdana. Hvala Katarini in Adrijani, hvala otrokom obeh otroških zborov in njihovim staršem. Bilo je lepo, še bomo zapeli skupaj. ■

Irena Gregorič

Foto: Jože Ropoša

Utrinek z Miklavževega koncerta

December je mesec, ko se oziramo nazaj in na nek način delamo "inventuro" iztekajočega se leta. Z veseljem se spominjamo vseh lepih trenutkov, ki smo jih doživeli. Pridobljene izkušnje pa so dragoceni kamenčki, s katerimi gradimo prihodnost. Ta pot ni vedno kot lepa melodija, saj jo včasih razdre neprijetna disonanca. A z vztrajnostjo in veseljem je mogoče premagati vse ovire. To dobro vedo tudi učenci **Godbeniške šole Vogrsko** in njenega šolskega orkestra, ki so leto 2016 zaključili s tradicionalnim Miklavževim koncertom.

V Dvorani Angela Mlečnika v Bukovici so 6. decembra 2016 pripravili pravo glasbeno poslastico. Prisluhnilo smo duetu tolkal (**Gal Saksida** in **Jakob Beltram**) in flavt (**Lucija Nemec** in **Mia Abramič**) ter skladbici **Neje Bratuš**. **Lucija Pavlin** nam je zaigrala, kako po notah »tiktaka« **Dedkova ura**.

Glasba tudi spodbuja domišljijo, kar pripomore k njenemu lažjemu razumevanju in dojetanju sporočila, ki ga note prinašajo. Vsaka skladba, ki je zadonela ta večer, je na nek način obogatila vse prisotne. Lep nastop je uspel tako **Zoji Izabeli Marc** kakor tudi **Liamu Marcu Baši** in **Jakobu Maju Šajini**.

Pa se vrnimo malce nazaj, v preteklost. Prazniki bi bili brez nostalgije malce dolgočasni, kajne? Čeprav se včasih ne zavedamo, v sebi celo življenje nosimo hrepenenje in željo po domačnosti, toplini

in melodijah, ki povezujejo že številne rodove. Zagotovo spada mednje tudi skladbi avtorjev J. Privška in J. Robežnika. *Nad mestom se dani* je za to priložnost zaigral **Matija Melinc** in kaj kmalu, že v nekaj minutah, smo se nato skupaj z **Lien Komac** povzpeli *Na vrh nebotičnika*. Pester in raznovrsten glasbeni program se je nadaljeval tudi v drugem delu koncerta, ko so na oder stopili **Harmonikaši Vipavske doline** pod vodstvom **Rajka Černigoja** in zaigrali vsem dobro znani domači viži. Veseli december ni le mesec številnih

luči, ampak tudi raznovrstne, na trenutke bučne glasbe, ki naznanja nepozaben prihod novega leta. Kako glasen in udaren je lahko rock oz. hard rock sta poslušalcem z igranjem na tolkala prikazala Jakob Beltram in Gal Saksida. Zatem pa smo se prepustili bolj umirjenemu glasbenemu toku. Zazvenela je trobenta (**Tine Vodopivec**) in nežni toni flavte (**Hana Berginc**). Občinstvo pa je prisluhnilo še skladbama francoskih avtorjev, s katerima sta se predstavila **Filip Šorli** in **Karin Uršič**. Svoje mesto je v koncertnem programu našla tudi Dvořákova *Humoreska*, ki jo je na flavti zaigrala **Hana Lukežič**. Vse poti, ki učence vodijo skozi šolska leta, pa se srečajo in strnejo v eno samo pot – pot, ki vodi v šolski orkester. Tudi tokrat se je koncert zaključil z njihovim muziciranjem pod taktirko **Nejca Kovačiča**. ■

Valentina Gregorič Saksida
Foto: Tina Saksida

Pihalni orkester Vogrsko letos praznuje 85 let

Ker **Pihalni orkester Vogrsko** neprekinjeno deluje že od leta 1932, je letošnje leto zanj še posebej praznično – praznuje namreč 85-letnico delovanja!

Zadnja leta je bil orkester posebno aktiven. Poleg intenzivnih vaj, ki so bile organizirane pred raznimi koncerti in tekmovanji, je orkester sodeloval na krajevnih prireditvah in dogodkih v občini ter izven nje. Vsako leto pa priredi tradicionalna koncerta: božično-novoletni in spomladanski koncert.

Letošnja sezona koncertnih nastopov se je za člane orkestra začela že novembra, ko je orkester sodeloval na reviji pihalnih orkestrrov Severne Primorske. Decembra je nastopil na prižigu lučk na prazničnih smrekah v vseh treh krajevnih skupnostih naše občine. Preteklo leto pa smo člani orkestra zaključili s tradicionalnim božično-novoletnim koncertom *Pesem zvonov*, ki je bil, kot vsako leto, dobro obiskan – zato se ob tej priložnosti iskreno zahvaljujemo vsem, ki nas podpirate in prihajate poslušat. Tokrat so se nam kot posebni gostje na koncertu pridružili sovaščani, člani **Vokalne skupine Lijak 1883 Vogrsko**. Seveda pa smo pridni tudi letos. Kot zanimivost omenimo, da smo glasbeno znanje okrepili tudi v sklopu srečanja dirigentske šole, ki je dirigente z različnih vetrov na Vogrsko pripeljala 28. januarja. V okviru praznovanja 85-letnice bo

celotno leto praznično obarvano. Na začetku junija bomo pripravili večji zabavni dogodek. Celotno občino bomo glasbeno obarvali, glavno dogajanje pa se bo odvijalo na prizorišču Lakeness ob jezeru na Volčji Dragi. Na dogodku bo sodelovalo več orkestrrov, ki se bodo ob tej priložnosti tudi združili in skupaj nastopili. Najpomembnejši dogodek pa sledi konec leta. V sklopu božično-novoletnega koncerta bo potekal slavnostni koncert,

s katerim se bo obeležilo in zaključilo praznovanje. Vztrajnim članom orkestra se bo tudi podelilo jubilejne nagrade Javnega sklada za kulturne dejavnosti in Zveze slovenskih godb.

Že sedaj vas vabimo, da se udeležite dogodkov in z nami praznujete to praznično leto! ■

Meta Vodopivec
Foto: Tina Saksida

Zlato priznanje Liamu

Na Glasbeni šoli Postojna je v ponedeljek, 6. februarja, potekalo Regijsko tekmovanje mladih glasbenikov Primorske.

Udeležil se ga je tudi **Liam Marc Baša**, učenec Godbeniške šole Vogrsko in član Pihalnega orkestra Vogrsko. Pod mentorstvom **Nejca Kovačiča** je v kategoriji Evfonij 1B osvojil zlato priznanje (dosegel je 90 točk).

Iskrene čestitke! ■

Valentina Saksida
Foto: Martina Marc Baša

Prihod Božička in dedka Mraza v Bukovico in Volčjo Drago

December je tisti mesec v letu, v katerem se tako otroci kot starejši veselimo dogodkov in nam vedno poraja nova pričakovanja in vesela praznovanja. Še posebno otroci nestrno pričakujejo prihod decembrskih dobrih mož: Miklavža, Božička in dedka Mraza.

in nepozabno je bilo srečanje z nekaterimi invalidi. Dobra moža sta jim, kot znak njune pozornosti do drugačnih med nami, izročila simbolično darilo. Na poti skozi Volčjo Drago in Bukovico se je voz večkrat ustavil, Božiček in dedek Mraz pa sta obdarovala otroke z bomboni, arašidi in mandarinami, odraslim pa namenila kakšno prijazno in bodrilno besedo.

in jih povabil na srečanje naslednje leto. Skupaj z Božičkom sta nato vsem otrokom v dvorani razdelila darila, za nepozabne spomine pa sta se z najmlajšimi tudi fotografirala. Medvedek je po napornem dnevu hotel kar na odru poiskati brlog, vendar ga je dobra vila le prepričala, da je vztrajal do konca. Po prijetnem dnevu se je praznovanje prihoda Božička in dedka

Tudi letos sta v krajevno skupnost Bukovica-Volčja Draga prišla na obisk dva dobra moža iz daljne severne in vzhodne dežele. Zaradi varčevanja že nekaj let zapored Božiček in dedek Mraz potujeta skupaj. Veliko prej in še vedno sam pa prihaja Miklavž, običajno ponoči, ko ga nihče ne vidi. V nedeljo, 18. decembra 2016, sta se v dopoldanskih urah naša obiskovalca s celotnim spremstvom javila pri našem **Srečku** in vsi so se vkrkali na lepo okrašen voz s konjsko vprego. Konjiča sta veselo potegnili in odpeljala proti Lamovemu. Na poti so voz pozdravljali tako otroci kot tudi starejši prebivalci vasi. Pristrčno

Ljudje so potujočim povsod pripravili lep sprejem in jih prijazno gostili. Na dolgi poti je za vzdušje in prijetno razpoloženje poskrbela mlada harmonikašica **Brigita**. Voz je moral pohiteti, saj se je ob 17. uri v dvorani v Bukovici pričel kulturni program. Božiček, dedek Mraz in njuno spremstvo so se morali po končanem koncertu pripraviti na uradni prihod v dvorano. Zaradi dolge in naporene poti sta se konja utrudila in Srečko je kočijo zamenjal s sanmi, ki so jih v dvorano potiskali zajčki in medvedki. Z odra je Božiček lepo pozdravil otroke in vse prisotne, dedek Mraz pa je vsem zaželel vesele praznike

Mraza v KS Bukovica-Volčja Draga nadaljevalo še ob kratkem druženju ob prigrizku in družabnem petju ter se tako zaključilo. Vsak dogodek, ki ljudi združuje in povezuje v veselju in dobri volji, je vreden časa in dela. Največje zadoščenje pa je zadovoljstvo in veselje otrok in iskrena hvaležnost invalidov, ki jih ob takih priložnostih obiščemo. V tem je tudi smisel teh dogodkov, za katere verjamemo, da se bodo še zgodili. ■

Mirko Rovani
Foto: Bogo Rusjan

Silvestrovanje v Bukovici 2016

Tretje silvestrovanje v Krajevni skupnosti Bukovica-Volčja Draga

Tretje, sedaj lahko rečemo kar tradicionalno žuranje v najdaljši noči leta v kletnih prostorih kulturnega doma v Bukovici je potekalo pod organizacijo **Kulturno turističnega športnega društva Bukovica-Volčja Draga**.

Zanimanje za udeležbo prireditve je bilo ogromno, saj so vstopnice pošle v nekaj urah. Skupina **Kolovrat** je s pestro izbiro glasbe poskrbela, da je bilo plesišče vedno polno. Slike prikazujejo nekaj utrinkov silvestrskega večera. Med glasbenimi premori se je program popestrilo s srečelovom. Da smo lahko vzdržali do jutranjih ur, je gostišče Gatis poskrbelo za obilno večerjo, za tiste,

ki so globoko pogledali v kozarce, pa se je navsezgodaj zjutraj prav prilegla tudi jota. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili KTŠD Bukovica-Volčja Draga in vsem ostalim, ki so pomagali pri pripravi silvestrskega večera. Posebna zahvala tudi donatorjem praktičnih nagrad za izvedbo srečelova. ■

Boštjan Čečko
Foto: Samuel Baša

Blagoslov poslovilne vežice v Bukovici

V ponedeljek, 26. decembra 2016, ob dnevu samostojnosti in enotnosti, smo dan začeli s sveto mašo v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici. Vodil jo je naš župnik gospod **Vojc Žakelj** ob pomoči škofa v pokoju gospoda **Metoda Piriha**.

Sledil je dvig zastave na naši novi ploščadi pred kulturnim domom. Slavnostni govornik je bil župan **Aleš Bucik**. Za dvig zastave je bil zadolžen krajan **Bogo Rusjan**, nosilec najvišjega priznanja Zlati grb Občine Renče-Vogrsko. Prisotni so bili tudi veterani vojne za Slovenijo pod vodstvom **Srečka Lisjaka**. Ob tej priliki je Srečko Lisjak, predsednik Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo, podelil Alešu Buciku, županu Občine Renče-Vogrsko, spominsko medaljo ob 25. obletnici samostojne Slovenije. Nato smo se odpravili na pokopališče v Bukovici na blagoslov poslovilne vežice. Ta dan je bil tudi najbolj primeren, saj je godoval sveti Štefan.

V svojem govoru sem vse lepo pozdravil, še posebno našega škofa v pokoju gospoda Metoda Piriha. S poslovilno vežico smo

se v naši krajevni skupnosti ukvarjali precej let. Prvotna ideja je bila, da bi obstoječo posodobili. Bili so že zabetonirani temelji za nadstrešek. Potem je bila ideja, da bi poslovilna vežica stala pred pokopališčem. Tudi za to so bili izdelani idejni načrti. Tretja varianta pa je ta, kakršna stoji danes, in jaz mislim, da je ta prava. Pohvalil sem našo arhitektko **Ines Bonutti**, ki je ustvarila krasno arhitekturo. Pohvalil sem tudi Cestno podjetje Gorica, ki je bilo nosilec gradnje, in vse njegove podizvajalce, ki so dobro opravili svoje delo. Zahvalil sem se tudi sosedom za potrpežljivost in razumevanje ob gradnji tega objekta. Čeprav smo z nekaterimi sosedi imeli velike probleme, smo s skupnimi močmi tudi to rešili.

Nato je sledil blagoslov, ki ga je opravil škof gospod Metod Pirih ob pomoči našega

župnika gospoda Vojca Žaklja. Ob tej priliki bi se jima prav lepo zahvalil. Res je, da je naša krajevna skupnost, kar se tiče poslovilne vežice, v naši občini prišla zadnja na vrsto, ampak splačalo se je potrpeti. Ko se je gradnja bližala koncu, sem večkrat poudaril, da je vežica tako lepa, da se bo splačalo umreti. No, pri vsaki stvari je prav, da je prisoten tudi humor. Ampak da je lepa, je pa res. ■

Dušan Nemec
Foto: Bogo Rusjan

Jaslice v Bukovici

Ob polnočnici, ki je kot vsako leto napolnila cerkev sv. Lovrenca v Bukovici, nas je s postavitvijo jaslic zopet presenetil in razveselil naš sokrajan **Silvo Konjedic**, ki že 17 let zaporedoma skrbi za to.

To je dolgo obdobje, a Silvo postavlja jaslice še vedno z enakim mladostnim navdušenjem kot na začetku. Njegove postavitve so izvirne. Tu se prepletajo stare korenine, drevesni panji in kraški kamen, kar popestri še z drevesno skorjo, mahom in zelenjem ter s postavitvijo slapa, katerega voda se steka v majhno jezerce. Ob koncu polnočne maše, ki jo je daroval domači župnik **Vojc Žakelj**, so si vsi otroci prišli prav od blizu ogledati pastirčke, ovčke, kmete, gospodinje, ribiče in seveda dete, Jezuščka z Marijo in Jožefom. Poseben čar jaslic so tudi lučke, ki jih gospod

Silvo mojstrsko postavi med korenine, panje in kamne. Nemalo vzdihov občudovanja je bilo slišati od naših najmlajših, pa tudi starejših

gledalcev. Hvala vam, Silvo, in upamo, da nas boste z novo postavitvijo razveselili tudi konec letošnjega leta. ■

Tekst in foto: Jože Ropoša

Božič in žive jaslice na Vogrskem

Jaslice so kipci ali slike, postavljeni za božične praznike kot ponazoritev Kristusovega rojstva. Prva znana upodobitev živih jaslic sega v leto 1223, ko je sv. Frančišek Asiški v Grecciu v Italiji obhajal božični večer v votlini nad vasjo.

Najbolj znane žive jaslice pri nas pripravijo v Postojnski jami, letos (25. in 26. decembra) pa smo žive jaslice že drugič pripravili na Vogrskem. Člani Sveta KS Vogrsko smo premlevali, kaj in kako, nato pa smo skupaj z **domačijo Gregorič** (Pri Feličetovih) začeli s pripravami.

Na Vogrskem krajani že vedo, da se vsake toliko časa na domačijo Pri Feličetovih »vseli« kakšna nova žival. Tako so, poleg krave Liske, ki je junija skotila teličko Ružico, in poleg osla Mišota, tam doma še race, gosi, različni zajci in kokoši. Ovc sicer še nimamo, zato jih je za to priložnost k nam pripeljala **Nevenka** z Vogrskega. Novost letošnjih jaslic je bila **Zgodba o Jezusovem rojstvu**, ki so jo ob pripovedovanju prikazali vsi, ki so pri pripravi jaslic sodelovali: angeli (**Katarina Valič**, **Katarina Tischer Gregorič** in **Emma Valič**), Marija (**Anica Gregorič**), Jožef (**Roland Tischer**),

trije kralji (**Bor Valič**, **Aleksej Juretič** in **Dejan Šibelja**), pastirji (**Rihard** in **Gabrijel Gregorič**, **Julija Krapež**, **Grega Rus**, **Matej Koron**), gostilničarja v gostišču (**Boris Živec**, **Vladimir Furlan**). Tehnična pomoč pa je prišla izpod rok **Roberta Gregoriča** in **Samuela Baše**. Zgodbo so s petjem obogatili pevci cerkvenega pevskega zbora in pevci otroškega cerkvenega pevskega zbora z Vogrskega. Božično veselje se človeku ne razkriva v moči in hrupu, lesku in slavi, ampak v tišini in noči, v tistem šepetu besede. Tiho in

šepetaje so obiskovalci prihajali k jaslicam, v manjših skupincah ali večjih gručah. Božič je prav gotovo praznik, ki v ta temni in hladni zimski čas prinese luč in toplino. Vsekakor je viden najprej po zunanosti. Vsepovsod je veliko svetlobe, glasbe, smehljajo se nam dobrosrčni ljudje: Miklavž, Božiček, pa tudi dedek Mraz. Vendar pa se mora vsa ta svetloba in toplota odražati predvsem v naši notranosti, kar je v veliki meri odvisno od nas samih. ■

Katarina Tischer Gregorič
Foto: Anja Juretič Baša

Praznični zaključek leta

Društvo upokojencev Bukovica-Volčja Draga vsako leto ob koncu leta priredi mali občni zbor z inventuro dogodkov celotnega leta.

Precej nalog smo čez leto uspešno realizirali. Lepo nam je, da se zato tudi malo poveselimo, zaplešemo in kaj dobrega

»damo pod zob«. Kulturni program smo sooblikovali z našimi mladimi muzikanti. Naj še kdo reče, da na mladih svet ne stoji! Za vse doseženo se lahko otroci in mi starejši zahvalimo naši neutrudni **Adrijani**. Za »češnjo na torti« pa je poskrbel mladi Miklavž s spremstvom. Bil je tako dobre volje, da je šale stresal kar iz rokava. Muzikant **Davorin** je s svojim petjem

in glasbo spravil na noge naše poskočne upokojence. Leto 2016 se je komaj končalo, mi pa že snujemo projekte za naprej. Za zaključek bi napisala še to misel: časa nimamo premalo, pač pa preveč časa zapravimo za nepomembne stvari. ■

Renata Tischer
Foto: Bogo Rusjan

Naj bo zdravo in veselo!

Tako smo si upokojenci na Vogrskem v prvi polovici decembra 2016 zaželeli na prednovoletnem srečanju, ko smo pomahali staremu letu v slovo in nazdravili novemu.

Pošteno smo že zakorakali v leto 2017 in zdi se, kot da smo se včeraj poslavljali od minulega. Tudi tokrat se nas je na srečanju zbralo lepo število in kot ponavadi smo se imeli lepo, saj je večer minil, kot bi trenil. S prirčnim programom so nas presenetili učenci in učenke **Podružnične osnovne**

šole Vogrsko pod mentorstvom učiteljic **Lucije Gregorič** in **Helene Hvala Prah**. **Šolski orkester Vogrsko** pa nam je pod vodstvom **Nejca Kovačiča** zaigral dve skladbi, ki sta dodobra dvignili razpoloženje prisotnih. Ne moreš verjeti, kaj vse lahko človek izve, čakajoč v vrsti pred banko! Katarina in Damjana sta nam s hudomušnim dialogom dveh klepetavih in radovednih gospodinj postregli s takšnimi in drugačnimi vaškimi novicami, čemur smo se navzoči od srca nasmejali.

Vsem nastopajočim se zahvaljujemo, da so nam vsak na svoj način popestrili ta večer.

Srečanja sta se udeležila tudi župan Občine Renče-Vogrsko **Aleš Bucik** in predsednica KS Vogrsko **Katarina Tischer Gregorič**, ki sta nam v novem letu zaželela vse dobro, predvsem seveda zdravja. Večer se je zaključil s prijetnim druženjem ob plesu in v želji, da bi nam leto 2017 prizaneslo s slabimi stvarmi, s slabimi novicami, prineslo pa naj bi nam to, kar si zagotovo vsi najbolj želimo – srečo in zdravje! ■

Mirjam Šušmelj
Foto: Katarina Tischer Gregorič

Praznovanje kulturnega praznika v Bukovici

V torek, 7. februarja, na predvečer praznika slovenske kulture, je **Kulturno-turistično in športno društvo Bukovica-Volčja Draga** priredilo čudovit večer glasbe in recitacij. Pred polno Dvorano Zorana Mušiča je govornica najprej spomnila na pomen slovenskega jezika, ki se je skoraj celo tisočletje ohranjal brez lastne države in bil eden najpomembnejših dejavnikov narodne identitete. Prav Prešeren pa je bil tisti, ki je slovenskemu jeziku nadel krila, da se je povzpел iz manjvrednega na raven ostalih evropskih jezikov.

Poudarila je, da kljub veličini našega slavnega poeta ne smemo pozabiti, da sta vsebina in pomen tega praznika precej širša od spomina nanj in da naj bi bila kultura skupek vsega lepega in plemenitega, kar so ustvarili naši predniki in za kar bi si moral prizadevati prav vsak izmed nas. Kulture se moramo posluževati kot vrednote, ki naj vodi medčloveške odnose in spodbuja razumevanje človeka ne glede na njegov način življenja, prepričanja, družbeni status, zgodovino in jezik. Večer se je nadaljeval z recitacijo pesmi **Zvonka Petejana** *Drugačni cajti*, ki jo je čustveno prebrala hči **Polona Petejan**. Sledila je skladba *La Fiesta*, ki jo je na klavirju izvajala **Leja Krapež Cvijanovič**, učenka **Šole glasbe in umetnosti Ozlinka** pod mentorstvom **Jana Klančiča**. **Vladka Gal Janeš** je doživeto recitala Prešernovega *Povodnega moža*, **Karmen Vidmar** in **Zvonko Petejan** sta občinstvu podarila recitacijo lastnih pesmi *Takrat*,

ko čas še ni bežal, Nono in prava kava ter *Volčja Draga*.

Glasbene vložke so prispevali še ostali mladi učenci Šole glasbe in umetnosti Ozlinka: na klavirski harmoniki **Tilen Skomina** in **Jan Furlan** pod mentorstvom **Nejca Vrtovca**, na violini nam je zaigrala mlada **Aurora Amaddeo** pod mentorstvom **Tine Grego**. Glasbeno točko, pesem *Ti, ti moja rožica* sta izvajala **Miha Lazić** na trobenti in **Lina Lazić** na flauti. Recitacijo *Zdravljice*, ki sta jo predstavila **Lea Keber** in **Mirko Rován**, je popestril otroški pevski zbor pod vodstvom **Adrijane Črnic Lazić**. Petje zbora so spremljali na trobenti **Miha Lazić**, na flauti **Lina Lazić** in **Mia Abramič** ter na kitari **Tilen Čečko** in **Timotej Stanič**. Večer se je zaključil s pesmijo **Andreja Šifererja** *Za prijatelje*, ki sta jo ob petju vseh prisotnih v dvorani spremljala **Nejc Vrtovec** na harmoniki in **Boštjan Čečko** na kitari.

Prijeten predvečer kulturnega praznika je sklenil predsednik društva **Srečko Špacapan**, ki se je vsem nastopajočim toplo zahvalil in staršem nastopajočih otrok

izrazil še posebno zahvalo za njihov trud in podporo. Zahvala gre tudi neutrudnima **Samuelu Baši** za zvočno in video pripravo in **Bogomirju Rusjanu** za skrbno dokumentiranje dogodka.

Upamo, da smo bili vredni Prešernovega spomina in da se bodo taki večeri še zgodili. ■

Irena Rován
Foto: Bogo Rusjan

Od Prešernovih Poezij do ljudskih pesmi

Na Vogrskem smo letos prvič obeležili slovenski praznik kulture. Članice **Vokalne skupine Vogrinke** smo 8. februarja pripravile družnje ob poeziji in ljudski pesmi. Program smo prazniku v čast začeli s Prešernovo *Zdravljico*, ki jo je zapel **Oktet Sotočje**. V nadaljevanju nam je oktet zapel še tri slovenske umetne pesmi. Za njimi smo prisluhnili recitacijam **Vladke Gal Janeš**. Pripravila je izbor Prešernove poezije.

Zanimivost večera je predstavljal nastop **družine Kovačič**. To je prav posebna družina, saj skupaj pojejo kar tri generacije. Odrasli del družine nam je zapel dve ljudski pesmi, pri tretji pa so se pridružili še najmlajši člani. Skupaj so zapeli hudomušno ljudsko *Pepel*. Poslušalci so bili nad tem nastopom zelo navdušeni.

Za zaključek smo zapele še Vogrinke. Zapele smo to, kar znamo, ljudske pesmi. Vmes pa sta svoje dodali še Francka in Pepca (**Katarina** in **Damjana**), ki sta s svojimi skeči spravili publiko v smeh in dobro voljo. Dobro razpoloženje se je nadaljevalo ob prigrizku in kozarčku.

Prireditev je bila letos organizirana prvič – z željo, da bi postala tradicionalni, vsakoletni dogodek. ■

▮ Tekst in foto: Ana Gregorič

Oktet Sotočje je uvodoma zapel Zdravljico

Vladka Gal Janeš je recitala Prešernovo poezijo

Francka in Pepca

Tri generacije družine Kovačič

Kulturni praznik v Renčah

Prikaz bogate ljubiteljske kulture

Slovenski kulturni praznik smo v Renčah obeležili v nedeljo, 12. februarja. Na slovesnosti smo prikazali bogato kulturno udejstvovanje domačih pevcev, ljubiteljskih slikark in učencev osnovne in glasbene šole. Kulturni spored je simpatično povezovala **Blanka Kante**, dramaturginja, sicer pa naša sovaščanka, ki trenutno živi in dela v Ljubljani.

Prireditve je z občutenim petjem Prešernove *Zdravljice* uvedla **Mojca Rusjan**, ki je z imenitno interpretacijo dokazala izrazno moč naše himne in njeno globoko vsebino, o prazniku pa je v uvodni besedi razmišljala **Vesna Pahor**, predsednica Društva za kulturo, turizem in razvoj Renče. V nadaljevanju povzemamo Vesnin nagovor:

Prešernov dan razumemo kot središče in stičišče slovenske kulture in vsega narodovega življenja. Skupaj z **Gregorčičem**, **Kosovelom**, **Gradnikom**, **Bevkom**, **Zlobcem** in še z mnogimi ustvarjalci je tudi Primorcem postala nepogrešljiva osebna izkaznica in nezamenljivi dejavnik naše identitete. Ker kulture ne dojemamo zgolj skozi delo profesionalnih institucij, se čutimo povezani s Prešernom tudi ob ljubiteljski ustvarjalnosti kot pomembnem delu našega načina življenja. Zato smo aktivni in ustvarjalni na različnih umetniških področjih in privrženi načelu, da umetnost ni le za izbrance, marveč za vse. Vsi mi vsak dan znova gradimo stopničke k Prešernu, k visokim vzorom za vse ljudi odprte estetike, kritične presoje in svobodoljubne misli. Vsak prispevek slovenski kulturi je del velike svetovne piramide človeške ustvarjalnosti in lepote.

Pojdimo po tej poti tudi mi in nazdravimo vsemu lepemu, kar nam ponuja življenje, in

vsemu tistemu, kar lahko življenju damo kot posamezniki in kot skupnost.

Na slovesnosti so se predstavili mladi glasbeniki glasbene šole Poučevanje glasbe Renče. Duo violin **Eni Zorn** in **Anastasia Damian** sta nam mojstrsko zaigrali zahtevni *Menuet v D-duru* Johanna Sebastiana Bacha, brata **Jaša** in **Maj Mozetič** pa sta z igro na kitari prijetno presenetila z izvedbo znane skladbe *Amazing Grace*.

Dobršen del prireditve je bil posvečen likovni ustvarjalnosti domačih slikark, ki pod budnim očesom akademske slikarke **Jane Dolenc** in

spretnim vodstvom **Heme Jakin** že vrsto let ustvarjajo slikarske umetnine. Tokrat so pozornost namenile Simonu Gregorčiču, v čigar čast in spomin je med Renčami in Gradiščem speljana spominska in učna pot. Bogastvo tem in izrazno moč Gregorčičeve poezije so slikarke upodobile z osebno občutljivostjo in na izviren način prikazale globino ter raznolikost likovne in pesniške govornice. Po razstavi nas je suvereno vodil novinar **Edi Prošt**, ki je vsako umetnico povabil, naj tudi sama opiše svoja razmišljanja in občutja ob nastalem likovnem izdelku ali prebere odlomek poezije, ki jo je navdahnili.

Na razstavi so se predstavile: **Nada Bric**,

Boža Bucik, **Lea Černuta-Pintar**, **Nevenka Faganeli**, **Alenka Gregorič**, **Lidija Gruntar**, **Hema Jakin**, **Majda Klančič**, **Marica Kobal**, **Ida Kocjančič**, **Zdravka Komic**, **Miranda Leban**, **Silvana Maligoj**, **Mara Marinič**, **Ingrid Ožbot**, **Estera Prinčič**, **Zmaga Prošt**, **Boža**

Skočir, Stazica Zorn.

Razstavo, ki je pred časom požela lep uspeh v novogoriški Frnaži, so v Renčah s petjem obogatili tudi pevci **Moškega pevskega zbora Provox**. Pod vodstvom **Fedorja Bernarda** so zapeli Gregorčičevi pesmi *Soči* in *Planinska roža*. Ker je veliko slikark črpalo svoj navdih v pesnitvi *Soči*, njeni lepoti, a tudi žalostnem prizorišču krvavih bitk v 1. svetovni vojni, se je v dogajanje lepo prilegala tudi recitacija *Soči*. Na prireditvi jo je z zanosom recitirala učenka **Urška Gruntar**, ki je kljub mladosti pokazala, kako se je pesnitev dotaknila tudi nje same. Pred zaključkom predstavitve likovnih stvaritev nas je osmošolka **Nataša Jurman** popeljala v svet Prešernovih *Poezij*. Zbrano in občuteno je podala *Povodnega moža*, **Blanka Kante** pa je igralsko spretno in profesionalno predstavila vedno znova aktualno pesnikovo *Gloso*.

Lepo in vsebinsko bogato druženje smo zaključili z *Zdravljico* v priredbi **Ubalda Vrabca**, ki jo je zapel Moški pevski zbor Provox. Prijazen večer in pestra bera umetniških snovanj sta nas prepričala, da so glasba, slikarstvo, poezija in ostale umetniške zvrsti lahko vir, iz katerega črpamo navdih in ustvarjalno moč za naše osebno in skupno življenje. ■

Neva Pahor
Foto: Vesna Pahor

Knjiga Darilo za Ivanko prejela posebno nagrado žirije

Na 14. mednarodnem literarnem natečaju za najboljšo otroško in mladinsko knjigo mestne občine Schwanenstadt v Gornji Avstriji so slovenski prispevki znova zelo očarali literarno žirijo. Mednarodna literarna žirija v Schwanenstadtu je določila, da bo od 46 slovenskih literarnih prispevkov nagrajenih trinajst!

V sklopu 14. literarnega natečaja je mednarodna žirija pregledala 199 prispevkov, ki so prispeli iz vseh avstrijskih dežel, iz Italije, Slovenije in Nemčije (povzeto po agenciji Morel).

Med nagrajenimi deli je tudi knjiga Darilo za Ivanko, ki so jo v šolskem letu 2015/2016 napisali in ilustrirali učenci podaljšanega bivanja in likovnega krožka POŠ Bukovica. Letos pa so nagrajenci prejeli nagrade, ki so iz Avstrije prispele

DARILO ZA IVANKO

po pošti.

Pri nastajanju knjige so sodelovali: **Nik Božič, Sašo Čebtron, Luka Matia Petrolo, Minea Trojer Smrečnik, Mila Bremec, Sofia Humar, Sara Janjilović, Veronika Makovec, Aljaž Mask, Tjaša Vogrič, Aurora Amadeo, Denny Čebtron, Tilen Čečko, Abel Elersič, Veronika Makuc, Enej Peternel, Timotej Stanič, Liam Špacapan, Peter Urban in Hana Abramič.** ■

Tekst in foto: Marta Premrl

Dunaj – Wien

V soboto, 17. decembra 2016, smo bili učenci, ki se že tretje leto ukvarjamo z nemščino, na Dunaju. Z nami so bile učiteljice **Adrijana, Katja in Mojca.**

Z avtobusom smo se vozili celih 12 ur. Prvi postanek je bil ogled poletne rezidence Habsburžanov (Schonbrunn). Nadaljevali smo s sprehodom po središču mesta, kjer smo si ogledali Štefanovo katedralo (Stefansdom), in se mimo dvorne palače (Hofburg) sprehodili do Mihaelovega trga. Tam pa se je za nas začel prosti čas – pod budnim očesom naših treh učiteljic, seveda! Ogledali smo si božični sejem, a še pred tem pojedli vsak svoj »wiener schnitzel«.

Seveda smo vsi bili veseli, ko smo poslušali bogato zgodovino Habsburžanov, ampak naš glavni namen je bil odhod v Starbucks coffee. Ne boste verjeli, res smo ga našli

in si privoščili vsak svoj bogato obložen napitek, ki nam je ogrel dušo in telo. Polni čudovito obarvanih okusov našega vročega napitka in prazničnega Dunaja smo se v dobri družbi ostalih potujočih odpravili domov.

Ne, nismo spali – klepetali smo, se smejali in zabavali cel avtobus!
Tschüss! ■

Urška Gruntar, OŠ Renče, 9. a
Foto: arhiv OŠ Renče

Praznični december na podružnični šoli Vogrsko

In spet je prišel čarobni december. Zadnji mesec v letu, prazničen, skrivnosten, poseben, prav za vse nas. Prav posebno čarobnost in občutek, da je res nastopil ta praznični čas, mu na Vogrskem da druženje krajanov ob prižigu lučk.

Učenci otroškega pevskega zboru so s pesmijo prižgali tisoč iskric takoj, ko je po odštevanju 5, 4, 3, 2, 1 ta daleč naokoli

najlepša smrečica zažarela. S pesmijo so učenci otroškega pevskega zboru, ki deluje na podružnični šoli pod vodstvom mentoric **Lucije Gregorič** in **Helene Hvala Prah**, razveselili tudi starejše občane, jim pripravili

kulturni program in tako popestrili njihovo tradicionalno prednovoletno srečanje. Decembra pa smo bili na naši podružnici tudi dobrodelnici. Vsi učenci od 1. do 5. razreda so izdelali voščilnice, ki smo jih podarili organi-

zaciji Rdečega križa. Dobrodelnici smo bili tudi s sodelovanjem na šolskem bazarju, za katerega smo pridno izdelali najrazličnejše praznične izdelke. Zbrane prispevke smo podarili v šolski sklad. S sodelovanjem otroškega pevskega zboru na novoletni prireditvi v šolski telovadnici v Šempetru pri Gorici pa smo za leto 2016 zaključili naše nastopanje. ■

▮ Tekst in foto: Helena Hvala Prah

Dedek Mraz v vrtcu in šoli v Renčah

V prazničnih dneh konec decembra je dobri stari dedek Mraz obiskal tudi otroke v vrtcu in šoli v Renčah in Bukovici.

Letos je prispel kar s tremi prašički, ki so imeli res veliko težav z nadležnim volkom. Ta jim je nagajal, jih plašil, da bodo postali njegova pečenka, jim podrl dve hiši, tretje pa le ni mogel. To pa tudi po zaslugi našega dedka Mraza, saj so ga trije prašički skupaj z otroki tako glasno poklicali, da je le prišel in volka okaral. Povedal mu je, da ne sme plašiti prašičkov in jih preganjati. Volk je ugotovil, da ni ravnal prav, in dedku Mrazu, vsem otrokom in tudi trem prašičkom obljubil, da se bo poboljšal in od sedaj naprej jedel samo še korenček. Tako je dedek Mraz volku podaril zelo velik korenček, vsem otrokom pa priku-pna darila. Otroci so bili navdušeni, dobri stari dedek Mraz pa se je odpravil naprej po svoji

poti, saj je moral obiskati še mnogo otrok. Obljubil pa je, da prihodnje leto spet pride, če le bodo otroci ostali tako pridni.

In vsi so obljubili, da bodo. ■

▮ Mojca Saksida
Foto: arhiv OŠ Renče

Naredimo nekaj dobrega

December je mesec, poln pričakovanj, prazničnega veselja in zimskih radosti. To je čas, ko nikakor ne smemo pozabiti na osamljene, ostarele, katerim lahko polepšamo praznične dni, jih obiščemo in osrečimo. V Vrtcu Renče smo skupaj z otroki obudili dobrodelnost s sloganom »Naredimo nekaj dobrega«. V zadnjem tednu pred prazniki smo bili z mislimi in dejanji dobrodelni.

Skupni cilj vseh otrok in vzgojiteljic v Vrtcu Renče, da spečemo piškote za ostarele, nas je vodil, da smo skupaj pripravljali testo za piškote, se med seboj družili,

otroci pa so z navdušenjem z modelčki ustvarjali različne oblike piškotov iz testa.

Pomagali so tudi pri peki piškotov in opazovali, kako se testo spreminja v zlatorumene barve sladkih piškotov. Ob koncu peke je še vsak otrok poskusil, kako okusni so nastali piškoti. Naslednjega dne je sledil obisk v Medic hotelu, domu starejših občanov Renče. Otroci so z

zvrhano košaro slastnih piškotov ponosno korakali proti hotelu. Tam so nas v avli hotela pričakali starejši občani, katerim smo zapeli božične pesmi in privabili nasmeh na njihove obraze in morda tudi kakšno solzico sreče. Čutiti je bilo toplino v njihovih in otroških očeh. V zahvalo za naš obisk so starejši občani vsakemu otroku podarili pletene kapice in polno sladkarij. Vsi skupaj smo tako pokazali, da imamo veliko srce in znamo narediti nekaj dobrega za sočloveka. ■

▮ Tekst in foto: Nika Kodrič

Praznično vzdušje v Medic hotelu

S sedaj že tradicionalnim pred-prazničnim obiskom v Medic hotelu so renški in bukovški četrtošolci tam nastanjene razveselili 13. decembra 2016. Učenci so s kulturnim programom, na katerega so se pripravljali z učiteljico **Natašo Domazet** ter razredničarkama **Adrijano** in **Nadjo**, oskrbovancem pričarali praznično vzdušje.

Enej: Med kulturnim programom sem zagledal starejšega moža, ki je jokal. Zazdelo se mi je, da je jokal zaradi spominov na mlada leta. Mislim, da mu

je bil naš nastop všeč in da tega ne bo pozabil.

Tilen: Presenetilo me je, da je bilo tam veliko ljudi, ki so nas z veseljem poslušali in nas tudi obdarili.

Peter: V spominu mi je ostalo, da je bilo veliko starejših ljudi, ki so bili veseli, ko so nas gledali. Spomnim se, kako so nekateri jokali. To so bile solze sreče. Spominjali so se, kako je bilo, ko so bili oni majhni.

David: Najbolj všeč mi je bilo, ko smo oskrbovance Medic hotela obdarili z voščilnicami. ■

▮ Nadja Bagon
Foto: Adrijana Likar

Bili smo v šoli v naravi

Konec novembra 2016 smo se učenci 4. razreda OŠ Renče in POŠ Bukovica podali v šolo v naravi na Medvedje Brdo. Tam smo bili nastanjeni v Domu Medved.

Vsako jutro smo skupaj s sošolci in učiteljicama **Adrijano** in **Nadjo** imeli sestanek, kjer smo se dogovorili, kaj bomo počeli tisti dan. V tem tednu smo spoznali mnogo živali. Obiskali in ogledali smo si tri kmetije. Učiteljice so nam priskrbele kompase in zemljevide, s katerimi smo se orientirali v naravi in si pomagali pri orientacijskem pohodu. Najbolj všeč nam je bil nočni pohod s svetilkami po gozdu in opazovanje zvezd, kjer so nam vse pokazali in razložili s pomočjo laserja in teleskopa. V tem

tednu smo tudi pekli korenčkove piškote, zakurili taborni ogenj, plezali po plezalni steni, streljali z lokom, si gradili hišice v gozdu in zadnji večer imeli pravi žur. V šoli v naravi je bilo res lepo in zanimivo,

tega ne bomo pozabili. Čas nam je hitro minil. Komaj čakamo, da gremo spet. ■

Bukovski četrtošolci
Foto: Nadja Bagon

Četrtošolci OŠ Renče in POŠ Bukovica v šoli v naravi na Medvedjem Brdu

V ponedeljek, 28. novembra 2016, smo se zbrali na šolskem hodniku. Ko smo prišli vsi, smo se odpeljali proti Medvedjemu Brdu.

Tam so se nam pridružili učenci iz OŠ Kanal. Vsak dan smo po jutranji telovadbi in zajtrku odšli k različnim dejavnostim, še prej pa so ocenjevali sobe. Vsak se je moral potruditi za dobro oceno. Spoznali smo živali Doma Medved, opazovali zvezde na nočnem nebu, izdelovali božične venčke. Delo smo popestrili s športnimi dejavnostmi, plezali smo po plezalni steni in streljali z lokom. Obe sva prvič gledali v nebo s teleskopom. Bilo je zelo zanimivo. Zadnji večer smo imeli pravo zabavo s

torto, saj je naš sošolec **Tilen** praznoval deveti rojstni dan. V petek smo gradili bivake. Najboljšo skupino so sestavljali **Maj, Anja, Maša, Luka** in **Tomas**.

V domu smo se za zaključek dvakrat spuстили po toboganu. Po kosilu smo zakurili taborni ogenj. Ob njem nam je učiteljica **Ksenija** podelila različna priznanja. Bivanje v domu na Medvedjem Brdu je bilo zanimivo, sošolec pravi, da bi to večkrat ponovil. ■

Anja Kerševan, Nikita Pečecnik, 4. a
Foto: arhiv OŠ Renče

Obisk Franca Černigoja v skupini Čebele

V petek, 10. februarja, smo v skupini Čebele v Vrtcu Bukovica dobili poseben obisk. Obiskal nas je pesnik in zbiratelj ljudskega izročila **Franč Černigoj**. Doma je s Predmeje in je učitelj slovenskega jezika na šoli Col.

S seboj je prinesel lutko hudička, ki večkrat nastopa v njegovih zgodbah iz Gore nad Ajdovščino. Otrokom se je predstavil v lovskih oblačilih, se z njimi pogovarjal, povedal pravljico v narečju. Pokazal jim je svoji knjigi *Nace ima dolge tace* in *Cin, cin, cin Cene*. Prva je otroke pritegnila že med prebiranjem v dneh pred njegovim prihodom.

Otroci so bili njegovega obiska zelo veseli, saj jih je ob vsem dogajanju znal zelo navdušiti. Podaril jim je dve knjigi: *Maja in Marko z lovcem na lovu* in *Gora nad deželo*, ki sta dobili mesto v knjižnem kotičku skupine.

Zahvaljujemo se mu za prijetno doživetje v kulturnem tednu, prav tako se zahvalju-

jemo **staršema Bajec**, ki sta to srečanje uredila. ■

| Tekst in foto: Irena Zgonik

Šolska proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Zadnji šolski dan v lanskem koledarskem letu so učenci POŠ Bukovica zaključili s proslavo ob državnem prazniku – dnevu samostojnosti in enotnosti. V bogatem in pestrem kulturnem programu so nastopili vsi oddelki šole. ■

| Tekst in foto: Nadja Bagon

VPIS V VRTEC

pri Osnovni šoli Lucijana Bratkoviča Bratuša Renče

V torek, 14. marca 2017, od 7.30 do 16. ure,
in v sredo, 15. marca 2017, od 8. do 17. ure,
bomo vpisovali otroke v Vrtec Renče in Vrtec Bukovica.

Vpis bo v prostorih pomočnice ravnateljca za vrtec na šoli v Renčah.

Ob vpisu bomo zbirali naslednje osebne podatke otrok in staršev:

- ime, priimek in prebivališče otroka in staršev,
- datum rojstva in spol otroka,
- EMŠO otroka in staršev ter davčno številko staršev,
- kontaktni naslov, telefonsko številko ali naslov elektronske pošte osebe, ki je dosegljiva vzgojitelju v času otrokovega bivanja v vrtcu,
- zdravstvene posebnosti, katerih poznavanje je nujno za otrokovo varnost in delo z otrokom.

Če se za sprejem v vrtec prijavi več otrok, kot je v vrtcu prostih mest, bo o sprejemu otrok v vrtec odločala Komisija za sprejem otrok v vrtec v skladu s kriteriji iz Pravilnika o sprejemu otrok v vrtec pri OŠ Renče (Uradno glasilo Občine Renče-Vogrsko št. 5/2010). V primeru omejevanja vpisa bodo imeli prednost pri vpisu otroci s stalnim prebivališčem v Občini Renče-Vogrsko.

Z igro do dediščine

Kaj ste se najraje igrali, ko ste bili otroci? Katera je bila vaša najljubša igrača? Jo še imate?

Tudi igrače in stare igre so del naše dediščine. Učenci 5. a razreda OŠ Renče so se odzvali na povabilo k sodelovanju v projektu Goriškega muzeja *Igre moje mladosti*. S pomočjo staršev in starih staršev so zbirali stare igrače in zapisovali z njimi povezane zgodbe. Pripravili pa so tudi program za otvoritev. Na spletni strani Goriškega muzeja lahko preberemo:

»V petek, 7. oktobra 2016, so vilo Bartolomei v Solkanu obsijali žarki jesenskega sonca in pričakali otroke, njihove starše, nonote, none in ostale obiskovalce, ki so se udeležili otvoritve razstave *Igre moje mladosti*. Zvezde programa so bili, kot se za razstavo o igrah in igračah spodobi, otroci. Učenci 5. razreda OŠ Renče so z razredničarko **Nives Hvalica** oblikovali barvit kulturni program, v katerega so zajeli izštevance, pesmi, staro otroško igro Ali je kaj trden most, igranje na različna glasbila, in tako pokazali, da poznajo še kaj drugega kot le igranje s pokemoni. Avtor razstave, kustos **David Kožuh**, je v

svojem govoru med drugim povedal, da so otroško igranje in igre nekaj najstarejšega, kar pozna človek, in da se nam preko igre odpirajo novi pogledi na svet; igra nas osvobaja, z njeno pomočjo odmislimo neprijetnosti. Igrače so lahko tudi vzgojne, saj otroka vzpodbujajo k opazovanju sveta okrog sebe, k razvijanju številnih spretnosti, k sodelovanju z okolico in razmišljanju. Pomemben del razstave je po Davidovem

mnenju sodelovanje s 5. razredom Osnovne šole Renče, kjer so skupaj s starši in starimi starši nabrali zajedno število igrač in jih na otvoritvi predali muzeju. „Na ta način otroci krepijo pozitiven odnos in spoštovanje do kulturne dediščine,“ je svoje razmišljanje z

obiskovalci podelil avtor in se zahvalil tudi drugim številnim darovalcem igrač.«

(Katja Stanič)

To je tudi prva razstava na Goriškem, ki je prirejena za slepe in slabovidne. Po štirih mesecih smo se vsi skupaj vrnili v muzej, si ponovno ogledali postavljene razstave in seveda nas je pritličje z razstavo *Igre moje mladosti* ponovno navdušilo. Igrače, ki smo jih posodili na razstavo, so se 9. februarja vrnile v svoje domove in pripravili smo prostor novim starim gostom.

Vas, dragi bralci, pa toplo vabimo, da obiščete Goriški muzej v Vili Bartolomei v Solkanu in preizkusite »avtopiščo«, videoigre na starem ekranu, zaigrate volkalco ali se poigrate s punčkami, medvedki, vlakci ... Muzej, ki navdušuje. ■

Nives Hvalica
Foto: Katja Stanič

Hrestač v božično–novoletni kotalkarski reviji

Kotalkarski klub Renče je letos na kotalke postavil božično, lesketajočo, zasneženo, očarljivo, veselo in pričakovanja zbujačo pravljico, ki s svojo čarobnostjo vedno znova pričara decembrsko praznično vzdušje. Ena najlepših pravljic, Hrestač, pripoveduje o prijaznosti in sočutju do drugih ljudi, ki lahko osrečita človeka.

Ob božičnem drevesu praznuje družina Stahlbaum. Doraščajoča hči Klara, mali brat Fritz in njuna starša praznujejo s prijatelji, ko vstopi skrivnostni boter Drosselmeyer. S seboj prinese veliko vrečo daril za otroke. Vsi otroci so srečni, izjema pa je Klara, ki ni dobila darila. Žal, možaku je zmanjkalo daril, zato steče Klara v materino naročje in se zjoče. Drosselmeyer nato naredi Hrestača, leseno lutko vojaka, ki lahko z usti tre orehe. Klara je vesela, Fritz pa je ljubosumen in zlomi lutko, a boter jo spet popravi. Zabava se konča, družina gre spat, Klara pa skrbi za Hrestača in gre ponovno k božičnemu drevesu, da bi ga videla. Zaspi s Hrestačem v naročju. Božično darilce splete v Klarini otroški domišljiji svojo lastno zgodbo. Ko ura odbije polnoč, Klara zasliši mišje glasove. Zbudi se in hoče zbežati, vendar jo miši ustavijo. Hrestač jo s svojo vojsko brani, Mišji kralj pa vodi miši v boj. Ko Mišji kralj zabode Hrestača, vrže Klara vanj čevelj in miš pogine. Ostale miši se umaknejo in s seboj vzamejo svojega vodjo. Klara joka za svojim mrtvim Hrestačem, njene solze pa ga obudijo v življenje. Oba

zaplešeta, Hrestač pa se spremeni v princa in jo odpelje v deželo Sladkorne vile, kjer ju pozdravljajo plešoče snežinke. Prebivalci dežele plešejo zanju, Klara pa se zbudi pod božičnim drevesom s Hrestačem v naročju.

Koreografijo za kotalkarsko revijo je prispevala **Lucija Mlinarič** in tako se je v vsej svoji lepoti razprla vsem obiskovalcem – naj bo otrokom ali pa odraslim, ki znajo sem in tja še prebuditi otroka v sebi.

V reviji so nastopali prav vsi člani kotalkarskega kluba, od najmlajših do najstarejših, prav tako so v reviji nastopali vsi trenerji.

Ob zaključku kotalkarske revije so bila najprej podeljena priznanja in medalje najmlajšim članom za uspešno opravljene prve korake v začetnem tečaju kotalkanja. Tekmovalke, ki so v preteklem

letu pustile vidne sledi v ume-tnostnem kotalkanju na evropskih in svetovnih prvenstvih, so prejele plakete, in sicer sta **Jessica Marka** za osvojeno zlato medaljo na evropskem prvenstvu in **Ivana Štrukelj** za srebrno, prav tako na evropskem prvenstvu, prejeli veliko plaketo, **Ana Turel**, **Lana Pregelj**, **Urška Furlani** in

Lana Muhič pa male plakete za uspehe na evropskih in svetovnih prvenstvih.

Male plakete so prejeli tudi trenerji, ki so se po svojih najboljših močeh trudili, da so tekmovalci pripravljeni za tekmovanja. ■

Sara Krošelj
Foto: Matjaž Bizjak

Zahvala Kotalkarskemu klubu Renče

Božično-novoletne kotalcarske revije v Renčah so se udeležili tudi uporabniki **varstveno delovnih centrov**

V veliko veselje nam je bilo, da nas je predsednica Kotalcarskega kluba Renče **Nela Pregelj** povabila na božično-novoletno kotalcarsko revijo, ki se je na kotalkališču v Renčah odvijala v soboto, 17. decembra 2016.

Dogodka so se poleg **VDC Nova Gorica** udeležili tudi naši prijatelji iz **VDC Ajdovšči-**

na-Vipava, VDC Tolmin in VDC Vrhnika-Idrija. Navdušujoče odzive naših uporabnikov je bilo čutiti že v dvorani in tudi po samem dogodku. S povabilom na revijo so našim uporabnikom izkazali naklonjenost, spoštovanje in pozornost. V imenu VDC Nova Gorica in naših prijateljev, uporabnikov VDC in njihovih svojcev, se Kotalkarskemu klubu Renče

iskreno zahvaljujemo za čudovito božično-novoletno kotalcarsko revijo. Veselilo nas bo, če se tudi naslednje leto snidemo in preživimo prijetne urice v njihovi družbi. ■

Tea Leban
Foto: Ana Lukežič

Kolesarstvo: Jernej Furlan za MebloJOGI Kult Solkan

Renčan **Jernej Furlan** je z novim letom postal član novonastale članske kolesarske ekipe **MebloJOGI Kult Solkan**.

Do sedaj sem tekmoval le na amaterskem nivoju, letos pa sem se ob povabilu predsednika pridružil članski ekipi, kjer bom sodeloval ob redni službi. Ekipa združuje 8 mladih fantov s Primorske in ostalih delov Slovenije. V sezoni naj bi imela med 40 in 50 »štartov«, začeli pa smo 19. februarja v Poreču. Za člansko ekipo stojita Rok Lozej in bivši profesionalni kolesar Dean Podgornik, ki sta po

letih premora zopet prebudila tekmovalno člansko kolesarstvo na Goriškem. Ključna slogana ekipe, s katerim se kot ekipa predstavljamo na družabnih omrežjih, sta #uzivajKOLO in #enjoyBIKE. Drese ekipe izdeluje podjetje iz Bukovice. Z ekipo sem se že udeležil prvih skupnih priprav v Vrsarju, kjer smo medse povabili rekreativne kolesarje in odlično izpeljali kolesarski kamp. ■

Jernej Furlan
Foto: osebni arhiv
Jerneja Furlana

Novoletna gimnastična akademija ŠD Partizan Renče

Kot vsako leto v času decembrskih prazničnih dni smo v soboto, 10. decembra 2016, organizirali novoletno gimnastično akademijo Športnega društva Partizan Renče.

Kljub velikemu številu tekem in nastopov v tem času so otroci in njihovi trenerji pripravili pravi gimnastični spektakel v nabito polni telovadnici. Prireditev je povezoval **Ervin Čurlič**, letos pa smo poleg podžupana **Radovana Rusjana** gostili tudi v. d. generalnega direktorja Gimnastične zveze Slovenije **Enisa Hodžića Ledererja**. Ob tej priložnosti bi se posebej radi zahvalili še KS Renče, Občini Renče-Vogrsko in OŠ Renče za vso pomoč in podporo. Prireditev so otvorili trenerji, ki so se predstavili v različnih gimnastičnih elementih. Sledile so vse skupine, ki trenirajo pod okriljem ŠD Partizan Renče, od najmlajših, ki štejejo komaj od 3 do 4 leta, do najstarejših članov društva. Nekaj najboljših tekmovalcev se je tudi predstavilo s svojimi obveznimi in poljubnimi točkami na veliki prožni ponjavi.

Večer sta popestrila fanta iz skupine **F&B Acrobatics, Filip in Blaž**, finalista oddaje Slovenija ima talent 2014. Kot odlična akrobata in gimnastičarja sta nam pokazala nekaj izvirnih in zelo zahtevnih točk in s tem pokazala, kaj vse zmore človeško telo. Finalno točko gimnastične akademije so fantje in dekleta zaključili s sinhroniziranimi akrobatskimi skoki na dveh malih prožnih ponjavah. V družbi otrok, staršev in vseh povabljenih smo preživeli

lep, gimnastično in praznično obarvan večer. Za ves trud in podporo leta 2016 se zahvaljujemo trenerjem, staršem in vsem, ki nam kakorkoli pomagajo in podpirajo. Vsem našim športnikom pa želimo še veliko športnih uspehov! Da je bil vikend še posebno pester, so se naši gimnastičarji že naslednji dan udeležili še 20. Sončkovega dneva, ki je potekal v telovadnici OŠ Milojke Štrukelj v Novi Gorici. Ob prikazu gimnastičnih skokov so tudi tam poželi bučen aplavz. ■

Tanja Beč
Foto: Nives Bizjak

Gimnastična zveza Slovenije je januarja letos v okviru Kongresa GZS organizirala prireditev Športnik leta 2016. Med vsemi društvi v Sloveniji so v programu *Gimnastika za vse* prepoznali **ŠD Partizan Renče** kot najboljše društvo. Čestitke vsem športnikom, trenerjem in ostalim podpor- nim članom (upravni odbor, starši idr.)!

Državno prvenstvo v skokih na mali prožni ponjavi

Prvi vikend februarja smo se udeležili državnega prvenstva v skokih na mali prožni ponjavi. Tekmovanje, ki je vrsto let potekalo v Kopru, se je letos preselilo na Vrhniko. Naše ekipe so bile zaradi večjega števila bolnih tekmovalcev žal precej okrnjene.

petem mestu med posamezniki je bil **Žiga Čebtron**. Ekipno so mlajši dečki osvojili srebrno medaljo (Enej Lango, Žiga Čebtron, **Ahac Pavlica**, **Domen Skomina** in **Matic Bremec**). Starejše deklice so letos zasedle ekipno šesto mesto (**Petra Arčon**, **Hana Lukežič**, **Kaja Abramič** in **Ela Kožlin**). V kategoriji starejših dečkov je bil med našimi člani najboljši **Matjaž Cotič** s petim mestom,

ekipno so bili starejši dečki četrti (**Matjaž Cotič**, **Tomas Orlič**, **Jure Rupar**, **Nace Pavlica** in **Žiga Petarin**).

Pri mladinkah je **Lea Vidič** zasedla nevhvalno četrto mesto med posameznicami. Na petem mestu ji je sledila **Lea Terčon**. Ekipno so mladinke postale **državne prvakinja** (**Lea Vidič**, **Lea Terčon**, **Nika Mozetič** in **Maja Urdih**). Izjemen rezultat je pri

V konkurenci cicibank je posamezno šesto mesto dosegla **Zarja Saksida**, ekipno so bile cicibanke pete (**Zarja Saksida**, **Julija Furlan**, **Ariana Martinuč**, **Lara Komel** in **Ariana Ambrož**). Prav tako so ekipno peto mesto zasedli cicibani (**Borut Poljšak**, **Mark Martinuč**, **Kristjan Ferjančič**, **Matic Jelen** in **Rok Vidič**).

V kategoriji mlajših dečkov je za las zgrešil medaljo **Enej Lango** s četrtem mestom, na

mladincih dosegel **Žan Zorn**, saj je imel pred drugouvrščenim kar 7,895 točke prednosti. S tem rezultatom je Žan brez težav postal **državni prvak**. Bronasto medaljo si je pri mladincih prislužil **Tim Mozetič**. Dobri rezultati posameznikov so se odrazili tudi v ekipnem dosežku, kjer so mladinci postali **državni prvaki** (**Žan Zorn**, **Tim Mozetič**, **Rok Čebtron**, **Blaž Petarin** in **Žiga Pavlica**). Pri članih je srebrno medaljo

zaslužil **David Peras**, prav tako so bili člani ekipno drugi (**David Peras**, **Jan Ferjančič**, **Anej Špacapan**).

V disciplini skokov na mali prožni ponjavi je zadnjih nekaj let formirana tudi kategorija starejših članov in članic. V tej kategoriji lahko tekmujejo dekleta, starejša od 30 let, in fantje nad 40 let. V tej kategoriji so naši tekmovalci brez težav premagali vsa ostala društva. **Državni prvak** je postal

Jurij Arčon, srebro je osvojila **Jerneja Pufek**, bronasta je bila **Neli Sulič**, na četrtem mestu pa je pristala **Mojca Arčon**. Jurij, Jerneja in Mojca so sicer tudi trenerji v našem društvu. Glede na rezultate posameznikov je mešana ekipa starejših članov brez težav ubranila naslov ekipnega **državnega prvaka**. ■

Igor Ferjančič
Foto: Boris Pregelj

5. Harijev memorial

Že v petek, 6. januarja, so se na kotalkališču v Renčah zbrali škuljači goriške regije in odigrali kvalifikacije za posamezno tekmo Pokala Slovenije v škuljanju (prstometu).

Zaradi velikega zanimanja za igranje te čudovite družabne igre so kvalifikacije dan pred tekmo, ki je namenjena v spomin **Hariju Mozetiču** in hkrati šteje za Pokal Slovenije, postale že vsakoletna stalnica. Rezultati kvalifikacij goriške regije so naslednji:

1. mesto: **Simon Kiabaj**
2. mesto: **Jožko Hvalica**
3. mesto: **Simon Kokelj**

Kvalifikacije so potekale v odličnem vzdušju. Tekmovalci so se po koncu kvalifikacij okrepčali, podružili in si zagotovili nastop na posamezni tekmi za Pokal Slovenije v prstometu.

V soboto, 7. januarja, so se na kotalkališču zbrali škuljači oz. prstometiši iz cele Slovenije in odigrali posamezno tekmo za že 7. Pokal Slovenije v prstometu. To je bilo že peto tekmovanje (5. memorial), ki je bilo odigrano v spomin prijatelju Hariju Mozetiču.

Zaradi bolezni je bila letošnja udeležba tekmovalcev precej okrnjena. Tako je od 128 prijavljenih tekmovalo 109 tekmovalcev. Tekmovanje je potekalo po že ustaljenih tirnicah. Dopoldne se je izvedlo predtekmovanje in v izločilne »boje« je

napredovalo 64 tekmovalcev. Po toplem obroku in pijači so nadaljevali s tekmovanjem na izločanje. Vzporedno so igrali že dobro poznano Goletarsko oz. Renčansko igro »Do 100« (tekmovanje je imenovano tudi »tarča«). Po zaključenem tekmovanju in

podelitvi priznanj najboljšim so se odpravili na pokopališče in v spomin dragemu prijatelju na grob položili ikebano in sveče.

Na 5. Harijevem memorialu so najboljša mesta dosegli:

1. mesto: **Desimir Vukić**, Kranj
2. mesto: **Tone Šolar**, Kamna gorica
3. mesto: **Radovan Rusjan**, Renče

V igri »Do 100« – Tarča so si sledili:

1. mesto: **Tone Šolar**, Kamna gorica
2. mesto: **Desimir Vukić**, Kranj
3. mesto: **Matjaž Mohorič**, Ljubljana
4. mesto: **Radovan Rusjan**, Renče
5. mesto: **Martin Ojsteršek**, Medvode
6. mesto: **Jure Mohorič**, Ljubljana

7. mesto: **Šukrija Šarić**, Medvode
8. mesto: **Sandi Jamnik**, Radovljica
9. mesto: **Jože Mrgole**, Struževno (Kranj)
10. mesto: **Sejdo Šarić**, Vaše pri Medvodah
11. mesto: **Vinko Hribar**, Šenčur

Letošnje leto so organizatorji tekme v Renčah bili še posebno veseli, saj se je med tri najboljše uvrstil tudi domačin Radovan Rusjan. To je tudi dobra popotnica in spodbuda za pridno treniranje za naslednjo sezono, saj se konkurenca iz leta v leto povečuje. Čestitke zmagovalcem za izjemno borbo, koncentracijo in pravi športni duh. ■

▮ Tekst in foto: Maja Turel

Mednarodni ekstempore Renče 2016

Jesenski dnevi, prepojeni z zadnjimi sončnimi žarki, so kot nalašč čakali, da se pred zimo tudi naša skupina odpravi v naravo in jo na slikarski način prenese v nepozabo.

V našo družbo so prišli prijatelji slikarji iz društva Endas Tržič, Dabla Brda, Svetloba Deskle, DSAT Tolmin, člani likovne skupine UNI3 Nova Gorica in nekateri posamezniki, ki niso vključeni v društva. S slikanjem smo začeli že kmalu po jutranji kavi in prigrizku. Tema ekstempora ni bila podana, a kljub temu je nastalo nekaj slik Renč in okolice z mostovoma in reko Vipavo. Ekstempo-

re je potekal pod budnim očesom naše mentorice akad. slikarke **Jane Dolenc**. Ob koncu smo se okrepčali z odlično joto iz gostišča Kogoj. Lepo in prav je, da se nastala dela tudi pokaže. Zato smo na povabilo vodstva Mercator centra v njihov razstavnih prostor postavile slike. Razstavo smo odprli

Otvoritev razstave slik v galeriji Mercator centra Nova Gorica

na Miklavžev večer, 5. decembra 2016. Otvoritev so popestrili člani vokalno-instrumentalnega tria Soča (**Miro Vidmar, Steve Pavlin in Darko Cijan**).

Razstavo smo pripravili: **Zdravka Komic, Marica Kobal, Ingrid Ožbot, Zmaga Prošt, Jana**

Dolenc, Hema Jakin, Ida Kocjančič, Lidija Gruntar, Mara Marinič, Nevenka Faganeli, Nada Bric, Silvana Maligoj, Boža Bucic, Cristiano Vernole, Vera Gruber, Ingrid Černe, Klavdija Mozetič, Cvetka Ipavec, Zdenka Grebenjak, Ljiljana Lisjak, Helena Kenda, Rok Alboje, Mirjam Morenčič, Vanda Colja.

Sledilo je še prijetno druženje ob kozarčku vina in dobrotah iz naših peči. ■

Hema Jakin
Foto: Bogo Rusjan

101 leto Lidije Susič (Ferligojeve)

V Domu starejših občanov Nova Gorica je v družbi sorodnikov, sstanovalcev in osebja 6. januarja letos **Lidija** praznovala 101. rojstni dan. Lidija je ena izmed redkih še živečih »aleksandrink«, saj je pri dvajsetih letih odpotovala v Egipt in se vrnila šele leta 1954.

Službo je dobila pri bogati družini, pridna in zanesljiva je pri njih preživela skoraj dve desetletji. Z njimi je takrat tudi potovala in videla dobršen del Evrope. Dosegla je zastavljeni cilj – prihranila je dovolj denarja, se vrnila v rodni kraj in odkupila domačijo, ki so jo pred leti izgubili. Poročila se je z **Ivanom Susičem (Pepijem)** in skupaj sta si v Bukovici ustvarila prijeten dom zanj in sina **Antona**.

Lidijo in tudi vse ostale naše krajane, ki

bivajo v Domu starejših občanov v Novi Gorici, Podsobotinu in na Gradišču, so nekaj dni pred novim letom obiskali tudi predstavniki društva upokojencev, Karitasa, Rdečega križa in krajevne skupnosti Bukovica-Volčja Draga, jih skromno obdarili in jim zaželeli dobrega počutja ter da bi se naslednje leto spet srečali. Izročili so jim tudi voščilnice, ki so jih izdelali učenci POŠ Bukovica. Lidija Susič je naša najstarejša krajanka, sledi ji **Ivan Barut**, ki se bliža 97. rojstnemu dnevu. Imamo pa

v naši skupnosti kar 23 sovaščanov, ki so oz. bodo letos stari preko 90 let. ■

Irena Gregorič
Foto: arhiv doma starejših občanov Nova Gorica

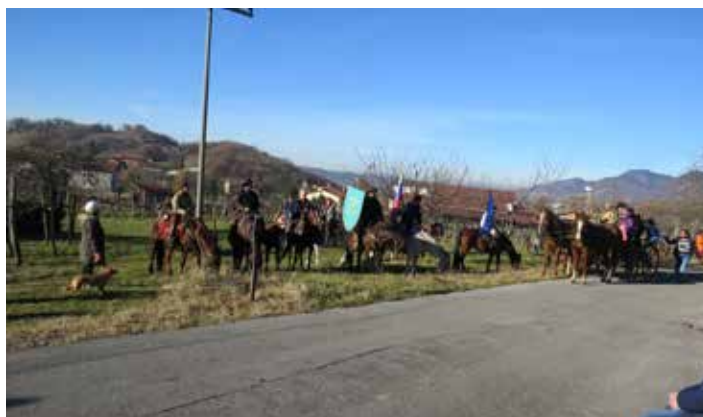

Blagoslov konj na dan svetega Štefana

26. decembra je god sv. Štefana, na ta dan blagoslovljamo konje in živali. Sveti Štefan je bil diakon v Jeruzalemu, velja za krščanskega zavetnika konj in živine. Po vsej verjetnosti je zavetnik postal zato, kjer je nadomestil prastaro božanstvo, ki je starim ljudstvom varovalo, kar je imelo v njihovem življenju velik pomen – konje in živino.

Konjeniško društvo SOČA in družina Kobal iz Vitovelj smo na ta dan organizirali 17. blagoslov konj. Konjeniki in ljubitelji konj

spodnje Vipavske doline smo se na štefanovo v lepem sončnem vremenu zbrali na posestvu družine Kobal. Okrepčali smo se in konjem pripeli trakove z napisom 17. žegnanje konj – Vitovlje 2017. Zastavonoše so formirali povorko 35 jezdecev in 3 vprege do cerkve sv. Lucije. Župnik **Jožko Tomažič** je opravil obred blagoslova

kruha, soli in vina. V imenu konjenikov je o pomenu blagoslova spregovorila in se gospodu župniku zahvalila **Veronika Polanc**. Župnik je blagoslovil konje, ki so dobili kruh in sol. Po obredu je povorka krenila na Kobalovo domačijo. Najprej smo s senom in vodo po-

skrbeli za konje. Konjeniki in ljubitelji konj smo nazdravili z blagoslovljenim vinom in uživali ob obloženi mizi pri kosilu, ki so ga pripravili domačini. Za glasbeno vzdušje so poskrbeli **Boris Živec** s harmoniko, **Bogdan Sošnja** z baritonom in fanta iz Šempasa. Ob dobri hrani in pijači je tekel pogovor o dogodkih in srečanjih v preteklem letu ter programu za naprej. Dobro razpoloženi smo se razšli proti domu, da smo še pred nočjo nakrmili konjičke. Tradicija se nadaljuje in naslednje leto se dobimo v Vitovljah na 18. blagoslovu. Konjeniški pozdrav! ■

| Tekst in foto: Srečko Špacapan

Betlehemska luč v Bukovici

Betlehemska luč miru ali luč miru iz Betlehema je mednarodna dobrodelna akcija, ki jo je začela avstrijska televizija ORF. V Slovenijo je prišla že šestindvajsetič zaporedoma. Tudi letos so jo sprejeli najvidnejši predstavniki naše države: predsednik vlade **Miro Cerar**, predsednik državnega zbora **Milan Brglez** in predsednik republike **Borut Pahor**.

V nedeljo, 18. decembra 2016, po maši v cerkvi sv. Lovrenca v Bukovici, kjer je maševal domači župnik **Vojc Žakelj**, so skavti iz Bilj tudi k nam prinesli betlehemsko luč miru, ki so jo prevzeli od goriških skavtov. Najprej je predstavnica skavtov prebrala letošnjo poslanico, zatem pa so predstavniki skavtov luči podelili prisotnim domačinom. Župnije Bukovica iz Bukovice in Volčje Dra-

ge, ki so s samoprисpevki uresničili tokratno geslo: **Brez tebe me zebe.** ■

| Tekst in foto: Jože Ropoša

Angel Mlečnik – bistrost in vitalnost skozi gube let

Danes in včeraj, samo dve poglavji iste zgodbe

Sobivanje s starejšimi ljudmi je pravzaprav na nek način izjemno. V sebi namreč nosijo živo prisotnost nedavne zgodovine. Ta pa, hoteli ali ne, opazno ali neopazno vpliva na sedanost našega kraja.

Preteklost v starejših ne živi le v obliki jasnih slik spomina za njihovimi očmi in zgodb, temveč tudi in morda predvsem v načinu pripovedovanja teh zgodb. Ter v njihovem odnosu do današnjega sveta. Še vedno izražajo skrb in kritično misel svoji skupnosti. Skupnosti, katere temelji so oni sami. Prav zato se jih še vedno tiče. Eden izmed teh ljudi je, po čistem naključju – in moram priznati, da srečnem naključju – tudi moj dedek. Ne le zaradi dejstva o številu preživetih dni in prespanih noči na tej zemlji, ampak tudi zaradi svojega radoživega, družabnega značaja in hitrega jezika, ki ga priganja k izražanju njegovega mnenja v zvezi s tekočimi zadevami takim in drugačnim ljudem, na takih in drugačnih položajih. A njegov namen je vedno le skrb za skupno dobro, želja po čim bolj kvalitetnem življenju celotne skupnosti. Ob tem pa ne pozabi poudariti pomembnosti zabave in svoje pripovedovanje rad zavije v šalo.

Kar pa mene pritegne pri osebah častitljive starosti, so tisti očitni primeri bistrosti in vitalnosti, ki prodira skozi gube let. To seveda vzbudi zanimanje: Kako je ta človek živel? Od kod izhaja? Kaj se mu je zgodilo? Katere zgodbe so na njegovi suknji življenja pustile največjo sled?

Zgodba o Mlečnikovi gostilni

Naša gostilna je stala tik ob prometni cesti v Bukovici, kjer je danes križišče z odcepom za Renče. Bila je zelo prostorna. V pritličju je bilo več ločenih prostorov za goste, v nadstropju pa stanovanjski del in velika dvorana za prireditve. Za gostilno, proti hribu, je bilo gostom na voljo dvorišče s kamnitimi mizami, ob njem pa tri balinarske steze in kegljišče. V gostilno so gostje radi zahajali zlasti ob sobotah, nedeljah in praznikih, saj je takrat moja mama **Anica** kuhala vampe, ki so jim šli zelo v slast.

V njej so se ustavljali ljudje, ne le iz Renč in Bukovice, ampak tudi iz nekoliko bolj oddaljene okolice; zidarji, furmani, trgovci, mešetarji in obrtniki. Tako sem že kot mlad deček srečeval zelo različne in zanimive ljudi, poslušal zgodbe iz fašistične internacije, odzive na dnevne dogodke, na politiko. Naša gostilna je bila ena izmed redkih na Goriškem, za katero se je vedelo, da črnosrajčniki v njej nimajo kaj iskati. Če se je kljub temu kdaj zgodilo, da se je kdo od njih vanjo prišel „šopirit“, obut v tiste visoke škornje in s fesom na glavi, to ni minilo brez neprijetnih posledic zanj. Celo kakšno buško je utegnil stakniti, saj ostali gostje takega obnašanja niso molče prenašali. Nekoč jo je moj oče enemu še posebej zagodel. Fašisti so namreč ob sobotah imeli po vaseh svoje shode, ki se jim je reklo „sabato fascista“, in ob eni taki priliki se je eden izmed njih na poti na ta shod, lepo oblečen v uniformo, oglasil v gostilni in naročil kozarec vina. Oče je opazil, da je prišlek verjetno že prej nekaj spil, in mu je, češ kaj boš pil vino, ponudil en štamperli, ki ga je gost rade volje popil. In tako še nekajkrat ... In nadaljeval svojo

pot, ki je morala biti po opravi v gostilni zanj precej zahtevna, nadaljevanje dneva pa tudi. Zgodba ni minila brez težav niti za očeta, saj jih je namreč čez nekaj dni „slišal“, ker se je njegov sobotni gost na „sabato fascista“ pojavil poleg ostalega ves umazan in blaten in jim naredil celo sramoto ... V gostilni so se zelo radi zbirali protifašistično usmerjeni, zavedni Slovenci. Tu so lahko peli slovenske pesmi in imeli svoje sestanke brez skrbi, da bi jih kdo ovadil, saj je oče v takih primerih gostilno vedno zavaroval s stražo. Očitno so se na teh sestankih

pogovarjali o resnih stvareh, saj takrat niso pili vina, temveč le oranžado. Reden gost, ki je imel stalno rezervirano mizo v ločeni sobi, je bil duhovnik **Valentin Pipan** iz Renč, ki so ga ljudje zaradi njegovega domoljubja, ko se je na vse možne načine upiral poitalijančevanju, zelo spoštovali. Tako je na primer (kar sem sicer ugotovil šele veliko kasneje) kot rojstni kraj moje žene **Fanice** v njen krstni list leta 1932 vpisal „Pod Fajtjim hribom“ namesto poitalijančenege zapisa „Ranziano“, kot je bilo zapovedano s strani fašističnih oblasti. Kakšni gostje se ustavljajo v Mlečnikovi gostilni, seveda tudi italijanskim oblastem ni ostalo neznan, zato so nas ustražovali tudi tako, da so gostilno večkrat zaprli. Žal je bila gostilna, ki je bila tudi moja rojstna hiša, po kapitulaciji Italije požgana in minirana kot prva v goriški fronti.

Zgodba o prvem rigolnem plugu

V letih takoj po vojni se spomnim mnogih ▶

► poti, na katere me je pošiljal oče. Posebej mi je ostala v spominu nabava velikega rigolnega pluga, s katerim se je začelo novo obdobje v strojni obdelavi zemlje, pa ne samo za našo kmetijo. Moj oče, ki je bil gonilna sila te kmetije, v tistih časih ene izmed naprednejših na tem območju, je intenzivno razmišljal o tem, kako bi prišli do strojev, s katerimi bi nadomestili ročno delo. Nekoč je v Italiji videl rigolni plug in delo z njim. Ko smo po vojni dobili velik traktor, dovolj močan za vleko takega pluga, me je oče poslal, naj grem pogledat, kaj bi ga lahko kupili. Tako sem ugotovil, da jih izdeluje neka tovarna v San Donà di Piave. Spominjam se, da je bila tovarna povsem nova, tako rekoč v nastajanju, v izdelavi so imeli le en in tedaj šele svoj prvi rigolni plug. Tudi če bi ga hotel kupiti, bi morali nanj čakati eno celo leto, za povrh pa je bil še zelo drag. Očetu sem seveda poročal o vsem, on pa je bil v svoji želji po napredku neomajen in odločen, da bomo tak plug kupili, in to ne glede na opozorila, da nam bodo potem, ko pridemo pod Jugoslavijo, „vse pobrali“. Rekel je: „Kopali ne bomo več!“ Tako smo čez leto dni moj stric **Jože Mlečnik** kot strokovnjak na tem področju in očetova desna roka, **Evgen Arčon** in jaz spet šli na pot, tokrat z denarjem. Izkupiček od prodaje petnajstih glav živine in še nekaj sposojenega denarja sem skrbno omotal v zavojček in ga zapel s sponko pod suknič. S tem denarjem bi lahko takrat kupili 20 majhnih tovarnjakov, kupili pa smo en sam plug!

Ko smo aprila 1947, tik pred priključitvijo k Jugoslaviji, plug pripeljali domov, je bila to „velika reč“. Na zdajšnjem zemljišču **Bonuttijevih** smo pripravili predstavitev, ki se je je udeležilo veliko kmetovalcev s cele Primorske. Plug je delal brazde, globoke 85 cm. To je bil prvi tak plug na območju tedanje Jugoslavije. Vabili so nas na predstavitev nove tehnologije obdelave po bližnji in širši okolici. S tem plugom smo delali po celi Vipavski dolini, v Brdih, celo v Krškem smo bili. Plug je namreč tudi kasneje, po priključitvi, ostal v Kmetijski delovni zadrugi Simon Gregorčič.

Zgodba o milanski Scali

Spomnim pa se tudi poslovne poti v Milano. Naročili so mi, naj grem iskat rezervne dele za neke stroje, na katere pa je bilo treba čakati, zato sem nekaj dni ostal v Milanu. In ker so mi vsi, ki so takrat že poznali operno hišo Scala v Milanu, zelo priporočali ogled te imenitne palače, sem se, resda po nekaj dneh obotavljanja, ker so bile karte zelo drage, vendarle odločil za

Angel in Fani Mlečnik

ta obisk. Tako sem kupil vstopnico za ložo, ki je bila precej visoko, da sem zanjo plačal nekoliko manj. Na začetku sem zbrano sledil dogajanju na odru, kako se je predstava zaključila, pa ne vem, saj me je iz sladkega sna na udobnem stolu prebudil šele vratar precej čez polnoč, ko je bilo predstave že zdavnaj konec. Čeprav sem več kot polovico svojega obiska Scale prespal, je name vseeno pustila nepozaben vtis. Zaradi tega vtisa sem razumel, zakaj je to veličastno operno hišo tako čislal tudi bukovski rojak **Arnold Arčon**, takrat zelo znani operni pevec. Kasneje so ob načrtovanju in gradnji kulturnega doma v Bukovici resno upoštevali njegove nasvete v zvezi z gradnjo, saj je Arnold bil „od tega“.

Zgodba o srečanju s slikarjem Zoranom Mušičem

Od vedno me je gnala radovednost, zato smo ob nedeljah, ki so bile rezervirane za pohajanje z družino po Sloveniji in bližnji Italiji, največkrat pristali pri raznih znamenitostih.

Tako smo z ženo in obema hčerkama leta 1979 obiskali palačo Attems v sosednji Gorici. Čisto slučajno je bila tam prvič razstava del slikarja **Zorana Mušiča**. Doma sem to povedal svojemu očetu, ki me je podučil: „Saj to je vendar slikar, rojen v Bukovici, v hiši čez cesto,“ in še povedal, da je bil njegov oče ravnatelj šole v Bukovici. Z doktorjem **Jožo Vilfanom**, ki je bil tisti dan pri očetu, sta še isti popoldan tudi sama obiskala to razstavo in se ob tej priložnosti srečala z Mušičem. Od tistega dne dalje se je oče večkrat spomnil na ta dogodek. Menil je, da bi morali biti Bukovčani bolj ponosni, da se je ta svetovno znani slikar

rodil prav v našem kraju in da je tu preživel svoja najbolj zgodnja otroška leta. Tudi sam sem od takrat dalje redno spremljal novice o njem in njegovem delu. Konec leta 2003 je Mušič ponovno razstavljal v palači Attems. Spominjam se, da so tej razstavi tedaj naši zahodni sosede posvetili veliko pozornost in ob njeni otvoritvi priredili velik dogodek, katerega se je udeležil tudi sam Zoran Mušič, ki so si ga lastili, kot da bi bil njihov, in ne naš rojak. Tega moža sem hotel na vsak način spoznati, žal pa sva bila z ženo prepozna in se otvoritve razstave nisva mogla udeležiti, ker so bile ob najinemu prihodu vse vstopnice že razprodane. Več kot uro sva nato skupaj s številnimi novinarji čakala pred palačo in uspelo mi je, da sem Mušiču ob prihodu, ko so ga prenesli iz avta na invalidski voziček, lahko stisnil roko in mu povedal, da sem doma iz njegove rojstne Bukovice. Nasmehnil se je in dvakrat ponovil: „Bukovica, Bukovica“.

Zaključek

To je bilo nekaj zgodb iz preteklosti, ki nam jih **Angel** pripoveduje. A tu je ena, ki jo živi. In to je zgodba z njegovo drago ženo Fanco. Nedvomno je ta ena izmed tistih, ki posebno vplivajo nanj. Bližnji odnos tople in trdne, a včasih tudi stroge – seveda le, ko je to upravičeno – podpore, gotovo naredi človeka še boljšega in prida k njegovi vitalnosti. Nedolgo nazaj je nek modri mož z lepim številom let za sabo dejal: »Za dolgo življenje sta ključni dve stvari: dobra prehrana v kombinaciji z gibanjem in dobra žena!« Najbrž bo kar držalo. ■

Kristina Mihelj
Foto: osebni arhiv Angela Mlečnika,
Bogo Rusjan

Albert Arčon z Volčje Drage v širni svet

Ivan Arčon z Volčje Drage me je vedno, ko sva se srečala, vprašal: »Si dobil kaj novega od Volčje Drage?« Ivana je zelo zanimala zgodovina naših krajev, seveda posebno Volčje Drage.

Povedal mi je več zanimivih zgodbic, pri katerih je bil priča ali pa jih je slišal od sovaščanov, prijateljev. Najbolj pa ga je zanimalo, ali sem dobil kakšno novo fotografijo Volčje Drage. Ko smo zbirali gradivo za Zbornik, pa mi je povedal tudi zanimivo življenjsko zgodbo svojega polbrata **Alberta**.

Po pričevanju Ivana Arčona je njihova družina med prvo svetovno vojno odšla v begunstvo na Kozino, kjer je Ivanov oče še naprej opravljal delo poštarja. Ker je bilo težko dobiti zaposlitev in s tem tudi vir preživljanja, je oče prosil češke vojake, ki so se leta 1917 vračali domov na krajši dopust, naj s seboj vzamejo tudi sina

Alberta in mu poskusijo dobiti kakšno delo. Tako bi Albert dobil možnost, da se izučí kakšnega poklica in se istočasno vsaj za nekaj časa umakne iz krajev, kjer je bila vojna. Takrat je imel 17 let in verjetno bi ga kmalu vpoklicali med vojake.

Albert je imel srečo, saj se je po prihodu na Češko zaposlil v tovarni Škoda, kjer se je izučil za monterja. Leta 1918 se je kot prostovoljec boril v Italiji, za kar je bil odlikovan. Po koncu vojne se je leta 1919 vrnil na Češko, kjer se je ponovno zaposlil. Potoval je tudi po svetu, kjer so delali delavci Škodinih tovarn. Med drugim je bil tudi v Teheranu v Iranu.

Ob napadu Nemčije na Francijo leta 1939 se je kot prostovoljec pridružil francoskim vojakom na Maginotovi liniji. Po vojaškem zlomu Francije se mu je uspelo prebiti v Anglijo. Ostal je v vojaški službi, kaj točno

je tam delal, pa ni znano. V Angliji je bil do leta 1944, ko je 6. junija sodeloval v operaciji Overlord, nam bolj znani kot izkrcanje v Normandiji ali dan D. Kasneje se je boril še v Belgiji, Nemčiji, ob koncu vojne pa se je vrnil na Češko. Zaradi vojaških izkušenj je tudi na Češkem deloval v vojaški službi, bil je član predsedniške garde, pribočnik. Za svoje vojaške uspehe in zasluge, tako na Češkem kot drugod v tujini, je prejel mnogo priznanj in odlikovanj, tudi odlikovanje predsednika Čehoslovaške republike.

Zgodba je objavljena z dovoljenjem Ivanove žene **Valerije Arčon** in hčerke **Sonje Abramič**. Če ima še kdo podobno zanimivo zgodbo, naj se mi oglasi, da jo bomo zapisali za naše zanamce. ■

| Tekst in foto: Jože Ropoša

Prva svetovna vojna – življenje pred in med prvo ofenzivo

Prva ofenziva, ki so jo sprožili Italijani, jim ni prinesla kakšnih večjih uspehov kljub silovitemu bombardiranju in napadom italijanske pehote na položaje avstro-ogrsko vojske. Seveda je na območju spopadov in v njihovi bližini najbolj trpelo civilno prebivalstvo. Tudi v krajih, ki so bili takrat še v zaledju, kot na primer območje naše sedanjše občine, se je življenje začelo spreminjati.

Že pred začetkom spopadov so se začele pojavljati straže in patrolje, sestavljene iz domačinov, nesposobnih za redno vojsko, imenovanih Črnovojnikov. Le-ti so stražili predvsem mostove, na primer most čez Vipavo v Renčah, pomembne zgradbe, kot je bila železniška postaja Volčja Draga, križišča cest v Bukovici za Bilje in Renče ter na Volčji Dragi za Vogrsko, Prvačino in Šempeter. Seveda pa so zaustavljali in preverjali tudi vse sumljive (neznane) osebe, ki so jih srečali po cestah, v gozdovih ali okoli objektov, ki so jih stražili.

Mnogo moč, ki so bili najprej vpoklicani v črnovojniške enote, se je kasneje borilo na najtežjih odsekih front. Najbolj zanimive so pripovedi, zapiski in dnevniki domačinov, ki so tedaj doživljali

OPAZOVALNICA NA VOGRSKEM

vojno na območju naše sedanje občine. Na začetku so vsi upali, da vojna ne bo prizadela njihovih domov, kakor tudi ne preveč vplivala na samo življenje. Kmalu so se pojavile novice, da je obrambo soškega bojišča prevzel general **Svetozar Borojević**. Upali so, da se bo uspel zoperstaviti in zaustaviti italijansko armado pod poveljstvom **grofa Cadorna**. Tedanje vojno dogajanje je med drugim zapisano v dnevniku **Ivana Merljaka**, ki ga hrani **Vanda Ožbot** iz Volčje Drage 79. Ivan Merljak v njem opisuje: »Nazaj grede smo se za kratek čas ustavili pod Fajtjim hribom, tj. preden smo se začeli spuščati s Krasa proti Renčam. Od tam smo lahko gledali fronto od Oslavja do Sovodenj. Videl sem, kako so eksplodirale granate v samih strelnih jarkih ali bližini, kakor tudi v ozadju, ali takrat so bile še redke.«

Druga pa je bila pripoved **Maksimiljana Svečeriča** iz Volčje Drage, ki mi je že pred leti med obiskom povedal, da so v večernih urah domačini hodili na vrh Sv. Ota opazovati boje na Oslavju in okolici. Ponoči je bilo videti rdeče eksplozije in izgledalo je, kot da gori cel hrib in okolica. Sam se sicer mnogo ni spominjal, le drobce, ker je bil takrat še premajhen. Se je pa po koncu vojne o tem večkrat pogovarjal s sestro in mamo, ki sta ga tudi nosili na Sv. Ot. Vojaška oblast pa je kmalu prepovedala dostop na Sv. Ot in še na nekatere vzpetine na Vogrskem, saj so jih uporabljali za opazovalnice. Na njih so namestili topništvo oziroma protiletalsko zaščito, predvsem za zaščito

postaje Volčja Draga.

Pri maši 4. julija 1915 je župnik **Ciril Zamar** opozoril farane, naj bodo previdni pri prodaji pridelkov. Pri zneskih do 300 kron naj zahtevajo takojšnje plačilo, pri večjih zneskih pa ustrezno oziroma pravilno potrdilo. Krajane je hotel zavarovati pred morebitnimi sleparji ali mešetarji, ki so hrano prodajali vojski, in tudi pred nepoštenimi vojaki, ki so kupovali hrano in ostale potrebščine za lastne potrebe. ■

| Tekst in foto: Jože Ropoša

Aktualno predavanje: rak kože

KORK Renče ima v letnem programu tudi zdravniško predavanje. Zvrstila so se že razna predavanja na aktualno temo, tokrat pa smo poslušali o raku kože.

Predavanje je bilo organizirano v okviru NIJZ OE Nova Gorica in Društva ko-RAK.si. Predavateljica **dr. Vesna Tlaker**, specialistka dermatologije iz Medicinskega centra Medartis v Novi Gorici, nam je povedala: »Kožni rak je najpogostejši rak pri moških in ženskah v Sloveniji. Če ga dovolj zgodaj odkrijemo, je odlično ozdravljiv. Če je bolezen odkrita pozno, pa je velikokrat usodna. Kožni rak se lahko do neke mere prepreči s skrbno zaščito pred soncem. Zaščititi se moramo ne le na dopustu, pač pa tudi med vsakdanjimi aktivnostmi in opravili na prostem, zlasti v poletnem času. Kadar je sonce najmočnejše, se umaknemo v senco ali zaprte prostore, kožo pa zaščitimo z oblačili in pokrivalom. Odkrite dele kože namažemo z zaščitno kremo. Prav tako ali še bolj pomembno pa je, da si kožo redno pregledujemo. Vsak mesec si vzemimo 10 minut in natančno pregledamo tudi skrita mesta. Pozorni bodimo, če se na koži pojavi temna lisa, ki hitro raste, ali rana oz. krasta, ki nastane brez poškodbe in se ne zaceli več tednov. Takšno spremembo je treba pokazati dermatologu. Pri pregledovanju kože bodimo pozorni tudi na starejše ljudi v naši okolici, ki so bolj ogroženi kot mlajši, pa se sami ne morejo pregledovati in za nevarnost kožnega raka morda ne vedo.«

Z nami je bil tudi predstojnik NIJZ OE Nova Gorica in predsednik Društva ko-RAK.si, **dr. Marko Vudrag**, ki nam je podal informacije o društvu. Društvo združuje bolne in vse tiste, ki želijo kakorkoli pomagati pri ozaveščanju in boju proti tej bolezni. Povedal je še: »Rak postaja vedno večji javnozdravstveni problem, saj je njegova pogostnost vse večja. Tako v Sloveniji vsako leto na novo zbolijo več kot 14.000 ljudi, približno polovica od tega jih umre. Med najpogostejšimi raki je poleg raka kože (brez melanoma), prostate, pljuč in dojke še rak debelega črevesa in danke (RDČD). Slednji je, gledano med moškimi in ženskami skupaj, že dosegel visoko drugo mesto po številu

novih primerov letno, več kot 1.500, od tega jih okrog 700 letno umre. V Državnem programu za obvladovanje raka je poudarjen pomen celostne obravnave in rehabilitacije bolnikov z rakom, pri čemer imajo veliko vlogo tudi civilna društva in združenja, predvsem skozi sodelovanje z vsemi družbenimi deležniki v skupnostnem pristopu in v programih integrirane preventive in krepitve zdravja. Zato zelo pozdravljamo tovrstna srečanja, kot je bilo nocoj v OŠ Renče.«

Pridružimo se tovrstnim osveščevalnim akcijam tudi mi! ■

Rožica Žvanut,
Foto: Mija Lipušček

Spoštovani.

ZDRAVSTVENI DOM
Zobozdravstveno varstvo
Nova Gorica

Iz ZD Zobozdravstvenega varstva NG vas obveščamo o pričetku delovanja nove odrasle zobne ambulante v ZD v Renčah, ki bo pričela z delovanjem in opredeljevanjem pacientov s 3. 4. 2017 v prostorih šolske zobne ambulante v Renčah.

SZA Renče Teja Jakončič, dr. dent. med. (Renče 16, 5292 Renče) bo imela sledeči ordinacijski čas:

Ponedeljek: 12.30 –19.30

Četrtek: 8.00 –15.00

Petek: 8.00 –15.00

Malica: dop. 11.00 –11.30, pop. 16.00 – 16.30
(možen 30-minutni zamik zaradi narave dela).

Čakalna doba: **čakalne dobe ni.**

Pomoč pri prekomerni uporabi interneta

Lani je v Izoli zaživel Center pomoči pri prekomerni uporabi interneta in sodobnih tehnologij – Logout, kjer nudijo brezplačno strokovno pomoč vsem tistim, ki izgubljajo nadzor nad uporabo interneta.

V organizaciji Logout, ki sicer že 6 let uspešno deluje tudi v Ljubljani, se zavzemajo za zdravo, varno, koristno in kreativno uporabo interneta in sodobnih naprav, kot so računalniki, tablice in pametni telefoni. Vodilo organizacije je, da se morajo posamezniki naučiti prevzeti nadzor nad uporabo medijev, ne pa da medijske vsebine prevzemajo nadzor nad njimi in njihovim časom. Otroci, mladostniki in odrasli, ki se vključijo v programe pomoči Logout, imajo največkrat težave s prekomerno uporabo ali zasvojenostjo z igranjem računalniških in mobilnih iger, spremljanjem družabnih omrežij, brezcilnim brskanjem po spletu, nekateri pa tudi s spletnim nakupovanjem, spletnimi igrami na srečo in pornografijo. Tekom zaupnega odnosa s svetovalci se uporabniki programov soočijo s svojimi težavami, spoznajo, kaj na njih vpliva in kako jih lahko začnejo obvladova-

ti. Pogosto po pomoč prihajajo tudi starši in drugi svojci, ki potrebujejo podporo pri postavljanju družinskih pravil in dogovorov o uporabi interneta ter naprav, pa tudi o tem, kako izboljšati odnos s svojimi otroki.

Kdaj lahko govorimo o težavah s prekomerno uporabo interneta in sodobnih naprav? Takrat, ko so zaradi njihove uporabe že opazne posledice v posameznikovem življenju in se začneja rušiti ravnovesje med obsegom in pomembnostjo uporabe interneta ter drugimi življenjskimi aktivnostmi. Najpogostejše posledice se kažejo na področju odnosov – prepiri, zapiranje vase, izbruh besa ob odvzemu naprav. Opazno je tudi, da oseba vse več časa preživi za ekrani naprav, pogosto tudi pozno v noč, kar se kaže v utrujenosti, slabem fizičnem počutju, razdražljivosti.

Smisel pa izgubijo tudi druge, prej morda pomembne aktivnosti, kot so hobiji, druženje s prijatelji, pa tudi šolske in službene obveznosti. Zdi se, da postane svet interneta najpomembnejše v posameznikovem življenju, vse ostalo pa izgublja svojo vrednost. Da bi lahko ponovno vzpostavili ravnovesje in uravnoteženo uporabo interneta, posamezniki praviloma potrebujejo pomoč in oporo drugih, saj se sami soočajo z občutki nemoči, hkrati pa težave pogosto tudi zanikajo. Še posebej je torej pomembna vloga staršev in drugih svojcev, ki naj svojim bližnjim pomagajo narediti prvi korak k iskanju pomoči.

Za več informacij o programih Logout so vam na voljo svetovalci na telefonski številki **064 236 516**, na e-mail naslovu **info@logout.si** in na spletni strani **www.logout.si**. ■

Zala Janežič,
univ. dipl. psih.
Foto: shutterstock

Pomen sajenja medovitih rastlin

Prebujanje pomladi je tako rekoč že čutiti v zraku. Vse daljši dnevi nas vabijo v naravo in prebujajo življenjsko energijo, ki je v zimskem času nekoliko zastala in počivala v pričakovanju pomladi. Tudi narava se prebuja in vsak čas bo zacvetela v vsej barvni lepoti.

Čebele se bodo letošnjo zimo dodobra spočile, saj jim mraz ni dopuščal, da bi zapuščale varno in toplo gnezdo. Sonce in toplota jih bosta privabila na plano in začele bodo iskati prvo spomladansko pašo. Kar naenkrat jih bomo lahko opazovali, kako letajo s cveta na cvet, in prisluhnili njihovemu brenčanju. Hrano jim bodo ponudile prve znanilke pomladi, med katere sodijo vrba, resa, zvončki, telohi, trobentice, leska ... To so rastline, ki jih imenujemo medovite rastline in ki s svojimi sladkimi izločki v obliki medicinske in cvetnega prahu dajejo čebelam hrano in omogočajo njihov razvoj. Medovite rastline rastejo na poljih, kjer jih kmetje sejejo na večjih površinah. To so facelija, ajda, detelja, oljna ogrščica, sončnice ... Tudi gozdovi so bogati s temi rastlinami. Najdemo jih tudi na travnikih in na manjših površinah, kjer jih sadimo z namenom, da krasijo našo okolico, pa naj bodo to okrasni vrtovi, zasaditve poti, skalnjakov, čebelnjakov, okrasno balkonsko korito, zeliščni nasadi, parki, javne površine ...

Čebelarstva zveza Slovenije s svojimi aktivnostmi že več let spodbuja sajenje medovitih rastlin. Če razumemo, da so čebele eden najpomembnejših živalskih organizmov na planetu, bomo znali pritrditi pobudi Čebelarstva zveze Slovenije in tudi na svoji mikro lokaciji poskrbeli za saditev medovitih rastlin in tako naredili nekaj dobrega za ohranitev čebel in okolja, v katerem živimo. Čebele

pa bodo še naprej vestno opravljale svoje osnovno poslanstvo, to je opráševanje rastlin, in poskrbele za hrano, ki je za obstoj človeka nujno potrebna.

Kaj lahko sami naredimo za čebele?

Na pripravljene grede posadimo predvsem trajnice. To so rastline, ki vsako spomlad novo odženejo, rastejo, cvetijo in jeseni pomrznejo do tal, v zemlji pa ostanejo novi brsti, ki odženejo naslednje leto. Dobra lastnost trajnic je, da z njimi ni večjega dela in ob pestri zasaditvi je taka greda zanimiva skozi vse leto.

Od medovitih trajnic so za čebele pomembnejše črni teloh (*Helleborus niger*), spomladanska resa (*Erica herbacea*), zlata rozga (*Solidago species*), žepek (*Saturea montana*), razni sedumi ali homuljice, od dišavnice pa poprova meta (*Mentha pulegium*), timijan (*Thymus vulgare*), žajbelj (*Salvia officinalis*) in druge.

Ob robovih gred ali robovih parcel lahko posadimo manjše medeče grmičevje. Sem spada navadna leska (*Corylus avellana*), večina vrst vrb oziroma mačič (*Salix sp.*), od okrasnih rastlin zelo dobro medijo navadni liguster (*Ligustrum vulgare*), bradavec (*Cariopteris incana*), hibiskus (*Hibiscus syracus*), vse vrste drenov (*Cornus sp.*), vse vrste kovačnikov ali lonicer in mnoge druge.

Na večjem prostoru pa zasadimo medečo drevnino. Tu pazimo, da ima drevo zares dovolj prostora, da lahko nemoteno raste. Sadimo v glavnem lipe (*Tilia platyphyllos*), vse vrste javorjev (*Acer sp.*), divje češnje (*Prunus avium*), divji in pravi kostanj, od tujerodnih pa paulovnijo (*Paulownia tomentosa*), trnato gledičevko (*Gleditsia triacanthos L.*), cigarar ali katalpo (*Catalpa ovata*), tulipanovec (*Liriodendron tulipifera L.*), grmasto amorfo (*Amorpha fruticosa L.*), mehurnik (*Koeleruteria paniculata*

Laxm.), japonsko soforo (*Sophora japonica L.*) in evodijo (*Tetradium daniellii*), pa še nekatere druge.

Naštete rastline so zelo dobre medonosne rastline in jih je možno kupiti v naših vrtnarijah, večina naštetih vzorčno raste tudi na Čebelarstvu Slovenije in v okolici.

Pri sajenju dreves in grmov bodimo pozorni na velikost sadilne jame, ki mora biti dovolj široka in dovolj globoka. Korenin nikoli ne upogibamo ali zvijamo, vedno izkopljemo jamo, da lahko rastlino brez težav vanjo posadimo. Na dno jame lahko dodamo plast preperelega hlevskega gnoja ali komposta, ki ga prekrijemo z od dva do tri centimetre žive prsti. Če sadika potrebuje oporo, jo v tej fazi postavimo na pravo mesto, če to počnemo kasneje, lahko poškodujemo korenine. Rastlino vložimo v jamo in zagrnemo korenine do polovice, nato rahlo potlačimo in zasujemo do vrha. Na koncu vedno obilno zalijemo z okoli deset litrov vode.

Pri sajenju trajnic pazimo, da so zdrave in imajo lepo razvite korenine. Upoštevamo tudi njihovo končno razrast, da jih ne posadimo preblizu. Na koncu vedno obilno zalijemo.

V Sloveniji je okoli tri tisoč različnih vrst rastlin, vendar pa niso vse enako gospodarsko pomembne za čebelarstvo. Za čebele jih je zanimivih okoli tisoč, na katerih lahko najdejo nektar ali cvetni prah. Smiselno je posaditi tiste rastline, ki cvetijo in dajejo pelod ter nektar v času, ko v naravi ni paše, čebelarji pravimo, da v času, ko v naravi vlada brezpašno obdobje. V tem času je vsaka sveža kapljica nektarja ali košek obnožine v panju še kako dobrodošel. Naše čebele nam bodo hvaležne. ■

Jure Justinek, Nataša
Klemenčič Štrukelj
Foto: arhiv ČZS

Plinovodi v Vipavski dolini

V zadnjem obdobju je med kmetijskimi pridelovalci v Vipavski dolini veliko prahu dvignila nameravana gradnja plinovodov od Ajdovščine do italijanske meje. Skozi Vipavsko dolino trenutno poteka distribucijski plinovod z oznako M3, ki se na območju vrtojbenskega polja navezuje na italijansko prevzemno postajo.

Na ozemlju naše občine plinovod M3 vstopa po dolini Vogrščka, prečka polja med Vogrščkom, Lijakom in Lamovščkom ter se po dolini Lamovo usmeri proti Šempetru. Pri Vrtnariji Petrovčič se od glavnega prenosnega plinovoda odcepi krak, ki napaja industrijsko cono Volčja Draga, industrijsko cono na Dombravi in cono Goriških opekarn tako v Renčah kot v Biljah. Plinovod M3 je bil dograjen in predan v funkcijo leta 1978, njegov premer pa znaša 500 mm.

V času rekonstrukcije hitre ceste Vrtojba-Vileš (Villesse) v Italiji smo lahko opazovali postavljanje novih plinovodnih cevi vzdolž trase hitre ceste vse do naše meje, kjer so po dostopnih informacijah vgrajevali cevi premera 2 x 1000 mm. Gradnja je seveda predvidena tudi na slovenski strani, kjer se prav tako že nekaj let odvijajo aktivnosti, vendar do sedaj zgolj v papirni obliki in na zelo nepregleden način.

Pobuda za pripravo **Državnega prostorskega načrta za novogradnjo prenosnega plinovoda M3/1** (DPN za novogradnjo M3/1) je bila na seji vlade RS sprejeta že 24. 1. 2008. DPN predvideva gradnjo nove linije plinovoda premera do 1100 mm, s tlačno stopnjo do 100 bar, od Ajdovščine do državne meje, ki na območju naše občine poteka pretežno severno od obstoječe trase.

Kmalu po tem (10. 6. 2010) je Vlada RS sprejela sklep o pripravi **DPN za rekonstrukcijo prenosnih plinovodov M3, M3B, R31A, R32, R34** (DPN za rekonstrukcijo M3R). DPN predvideva opustitev obstoječe cevi in postavitev nove cevi premera DN500, s tlačno stopnjo do vključno 100 bar, prav tako na trasi od Ajdovščine do državne meje. Nov (oz. rekonstruirani, kot trdi DPN) plinovod z oznako M3R, bo potekal na ozemlju naše občine v pretežni meri južno od obstoječe cevi. Navedeni DPN je bil po relativno hitro opravljenih fazah v postopku sprejet na Vladi RS

decembra 2015. Začetek obratovanja je predviden po letu 2021.

Cilj obeh navedenih DPN je, kot navaja dokumentacija pripravljavca: prilagoditev obstoječih obratovalnih parametrov slovenskega plinovodnega omrežja na sisteme italijanskega OPS in povečanje proizvodne zmogljivosti. Nadaljnje je razlog v zagotavljanju diversificirane oskrbe slovenskega plinskega trga z zemeljskim plinom, interkonekcija nacionalnih prenosnih plinovodnih sistemov, zagotavljanje oskrbe z zemeljskim plinom za širše območje Primorske in za potrebe tranzita. Potreba po sprejetju DPN se utemeljuje tudi z večjo možnostjo sprejemanja odločitev o sklepanju dolgoročnih tranzitnih pogodb za prenos zemeljskega plina ob presežku prostih prenosnih zmogljivosti in nujenja razpoložljivosti v primeru morebitnih motenj zaradi havarij ali uvoznih zapletov. Slovenskemu sistemskemu operaterju pa bodo zagotovljene tudi koristi od upravljanja in trgovanja s prenosnimi koristmi, slovenski energetski trg pa bo pridobil tudi možnost skladiščenja plina v italijanskih podzemnih skladiščih. Ob nesporni potrebi po posodobitvi obstoječega plinovodnega prenosnega omrežja, ki je bilo zgrajeno pred skoraj 40 leti in glede na aktivnosti v neposredni sosesčini, pa se ob pričujoči zgodbi odpira tudi nemalo vprašanj o ustreznosti umestitve novih plinovodov v prostor in proceduri, ki investitorju skozi zadnja vrata dovoljuje nesorazmerno veliko obremenitev našega okolja.

V nadaljevanju podajamo kratek povzetek aktivnosti naše občine, krajevnih skupno-

sti in posameznikov v zvezi s posameznimi fazami sprejemanja DPN:

- na javni obravnavi **DPN za rekonstrukcijo M3R**, dne 2. 9. 2014, je bilo na vprašanje občine, zakaj plinovod ne poteka ob hitri cesti, odgovorjeno, da obstoječa trasa zagotavlja varovalni pas, trasa ob avtocesti pa ne bi omogočala navezovanja obstoječih nadzemnih objektov;
- v fazi javne razgrnitve **DPN za rekonstrukcijo M3R** je bilo opozorjeno, da je dejansko predviden premik trase plinovoda (to še posebej velja na območju akumulacije Vogršček), zato ne gre za rekonstrukcijo, temveč za novogradnjo, za katero se je predlagala premestitev ob traso hitre ceste. Opozorjeno je bilo tudi na približevanje obstoječim stanovanjskim objektom in objektom kulturne dediščine (mnenje Občine Renče-Vogrsko z dne 30. 9. 2014);
- v fazi javne obravnave **DPN za novogradnjo M3/1** je Občina Renče-Vogrsko ponovno ugotovila, da osnutek DPN ni v skladu s smernicami Občine Renče-Vogrsko, in predlagala, da se trasa prestavi ob obstoječo hitro cesto (mnenje Občine Renče-Vogrsko z dne 5. 7. 2016);
- javna obravnava **DPN za novogradnjo M3/1** je bila opravljena 16. 6. 2016, takrat so pripombe in negativna mnenja poleg občine podali tudi številni kmetijski pridelovalci na območju;
- Krajevna skupnost Vogrsko je z dopisom z dne 6. 7. 2016 podala pobudo Ministrstvu za okolje in prostor k predstavitvi trase predvidenega plinovoda ob obstoječo hitro cesto, saj je s

posegom na najboljše kmetijska zemljišča v veliki meri ogrožena dejavnost in osebni dohodki kmetijskih pridelovalcev na območju;

- v Slovenski kroniki Televizije Slovenija 1 je bila dne 1. 8. 2016 predstavljena problematika s predlogom rešitve – predstavitev ob hitro cesti, kmetje pa so opozorili na dolgotrajnost regeneracije rodovitne zemlje po gradnji prvega plinovoda;
- na 21. redni seji KS Vogrsko, dne 10. 1. 2017, na kateri so bili prisotni tudi predstavniki KS Prvačina in KS Dornberk ter lastniki trajnih nasadov na predvideni trasi plinovodov, je bil sprejet sklep, da se na perečo problematiko opozori ministrstvo in pripravljavca;
- KS Vogrsko in KS Bukovica-Volčja Draga sta 17. 1. 2017 na Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, Ministrstvo za okolje in prostor ter pripravljavcu obeh DPN, Projektu, d. d., podala pripombo glede posega v trajne nasade oz. meliorirana in komasirana kmetijska zemljišča z izgrajenim namakalnim sistemom. Ponovno je bilo opozorjeno tudi na približevanje stanovanjskih

Na različnih javnih obravnavanjih so bili glavni akterji postopka (ministrstvo, investitor, pripravljavec) večkrat opozorjeni na dejstvo, da bi bila z vidika umestitve v prostor bistveno bolj primerna postavitev novih plinovodov ob traso hitre ceste Vipava–Vrtojba, tako kot so to storili kolegi na italijanski strani. Z združevanjem energetskih in transportnih koridorjev je na državni ravni in na dolgi rok zagotovo olajšano upravljanje infrastrukture z več vidikov. Tako ni treba podvajati nakupov zemljišč oz. ustanavljanja služnosti, prav tako se pojavi sinergija pri odškodninah za posege na zasebnih zemljiščih. Takšna rešitev je ustrezna tudi z krajinskega vidika, saj ne povzroča dodatnega drobljenja že tako obremenjenega prostora.

Z umestitvijo ob traso hitre ceste bi se tudi znatno zmanjšali posegi v najboljše kmetijska zemljišča na območju Vipavske doline. Najbolj je to občutno na Ajdovskem polju, še posebej pa je izrazito v spodnji Vipavski dolini, ki je poznana po sadjarstvu in kjer se na predvideni trasi nahajajo številni trajni nasadi. Na petmetrskem pasu vzdolž vsakega izmed novih plinovodov ne bo dovoljeno saditi rastlin

prostora, prihaja tudi do prekomernih posegov v lastninsko pravico. Delovni pas za gradnjo plinovoda s premerom do 500 mm znaša 24 metrov, za plinovod s premerom do 1100 mm pa 31 metrov. Pas, ki bi bil tako obremenjen z gradnjo (izkopi, polaganje cevi, premiki težke mehanizacije, deponija materiala ...), znaša več kot 50 metrov. Rodovitna prst na tem območju bo zaradi tega utrpela škodo, ki ne bo sanirana več desetletij. Kmetje z zemljo na območju obstoječega plinovoda lahko to brez težav potrdijo. Samo na območju naše občine bo na ta način obremenjenih kar 19 hektarjev najboljših kmetijskih zemljišč. V krajih, kjer je kmetijska proizvodnja v preteklih letih zaradi izgube distribucijskih verig utrpela padec, je to ponoven hud udarec. Podjetni posamezniki, ki se s trdim delom ponovno prebijajo do uspeha, pa bodo ponovno na preizkušnji.

Iz vsega navedenega je lahko razbrati, da je postopek priprave obeh DPN za izgradnjo predviden plinovodov v Vipavski dolini bil izpeljan brez potrebnega razmisleka in celostne obravnave ostalih deležnikov in akterjev v prostoru. Občina in krajevne skupnosti si bodo tudi vnaprej prizadevale, da akterji postopka priprave DPN pristopijo k ponovni presoji predlaganih rešitev in se usmerijo na dolgoročno bolj vzdržno traso – ob hitri cesti. ■

KS Vogrsko
Oddelek za okolje in prostor Občine
Renče-Vogrsko
Foto: Matjaž Bizjak

objektom in objektom kulturne dediščine. Krajevne skupnosti so ministrstvo pozvale na ponovno predstavitev osnutka DPN in na preverbo možnosti umestitve trase ob hitro cesti;

- v članku v Primorskih novicah z dne 1. 2. 2017 je bilo ponovno opozorjeno na nesorazmeren poseg plinovodov na kmetijska zemljišča, temu mnenju se je pridružila tudi Kmetijsko gozdarska zbornica Slovenije;
- na seji sveta severnoprimorske regije, 3. 2. 2017, v Ajdovščini, ki se je je udeležil tudi minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano **Dejan Židan** je bilo ponovno opozorjeno na problematiko.

s koreninami, globljimi od 1 metra, zemljišča ne bo dovoljeno obdelovati globlje od 0,5 metra, prav tako pa ne bo dovoljeno postavljati opor. Če upoštevamo, da se bosta gradila dva vzporedna plinovoda, eden približno 10 metrov južno, drugi pa približno 10 metrov severno od obstoječega, in če ob tem predpostavljamo, da tudi ni izključeno, da bo obstoječi plinovod M3 ostal še kar nekaj let v funkciji, je na skoraj 25-metrskem pasu najboljših kmetijskih zemljišč praktično za vedno onemogočena kmetijska, še posebej pa sadjarska in vinogradniška dejavnost. S pripravo predvidenih posegov v dveh DPN, ki se med sabo skoraj ne navajata in nista usklajena v smislu učinkovite izrabe

Javni sklad malega gospodarstva Goriške obvešča mikro, mala in srednja podjetja,

da je v teku razpis za **dolgoročna brezobrestna investicijska posojila** v višini 1.000.000 EUR.

Roki za prijavo: 10. 3. 2017, 15. 5. 2017 in 31. 8. 2017 oz. do porabe sredstev.

Več informacij o razpisu najdete na spletni strani <http://www.jsmg-goriska.com/razpisi.html> ali na telefonski številki 05 335 01 73.

NAGRADNA KRIŽANKA

BAR ROMANA VOLČJA DRAGA

SESTAVIL: BORIS ARČON	OBRAMBNA LINIJA MED NEMČIJO IN FRANCIJO	IZBOKLINA NA VRATU PRI MOŠKIH	KILOVAT	MORJE V MEDLEDNI DOBI	SPODNJI DEL POSODE	KRAJ PRI CERKNEM	NIKEIJ	PREBIVALEC IZRAELA	FRANCOSKO MOŠKO IME	ANTIČNE GLINENE POSODE																			
BALKANSKA DRŽAVA																													
VERSKO GIBANJE V ZDA																													
GALIJ			IZUMRLA PTICA					ANGLIŠKO VOJAŠKO LETALSTVO REKA V SRBIJI																					
TOVARNA TRAKTORJEV V SRBIJI					TRAVNATA POKRAJINA V JUŽ. AMERIKI BIVŠI SMUČ. SKAKALEC (PETER)																								
NEUMEN, NESPAMETEN				VAS PRI KOMENDI					POLMER PLANINA NAD SARAJEVOM																				
ŠVEDSKO MOŠKO IME				SISTEM ŽIL																									
OTOK PRI ZADRU																													
POSLANEC NSI (MATEJ)						GRŠKA BOGINJA ZEMLJE ČEBELJI SAMEC					GOSPO- DARSTVO																		
OTON JUGOVEC			STROJNA TOVARNA TRBOVLJE POJAV NA VODI					VZVEK ERNESTA GUEVARE BESEDA BREZ NAGLASA																					
PREPROSTA LOPUTA									VSE V REDU DOBA, EPOHA																				
GROBO DOMAČE SUKNO				HRVAŠKI PEVEC ŽUNEC	ŠPANSKA BALETKA (CAROLINA)						RIGAČ, SIVKO, OSLE		SRBSKI PISATELJ (DANILO)	PRAČE GRŠKIH BOGOV	LITER	RUSKI VELETOK		ZVEZDA V ORLU	NEMŠKA DRŽAVA POD NACIZMOM										
BARKA, MANJŠE PLOVILO					MESTO V ITALIJI						GEOMETRIJSKI LIK NORINA RADOVAN																		
RAJKO LASIČ			OPOMBA (KRAJŠE) ADA NEGRI		IME VEČ PAPEŽEV	OČALA ZA NA NOS NATRIJ									SRBSKI IGRALEC ZVOJNOVIČ KOVAČ (PESNIŠKO)														
TKANO BLAGO								BIVŠI SLOVENSKI NOGOMETAŠ (VILJ)								PARADIŽ, EDEN NAROČNIK													
BEOCIJA								ILJUŠIN JOSIP STRITAR			SLOVENSKA PESNICA (MAKSA)	GOTSKI KRALJ GRŠKI JUNAK																	
											JANEZ JANŠA						KRAJ PRI VIFAVI RADUJ												
											TILJE ŽENSKO IME					DOMOVANJE STANOVANJE				RINGLO	EKVADOR, PISATELJ (JORGE)								
												ZVER NAŠIH GOZDOV	STAR CITROENOV AVTO AM. FILMSKI KOMIK				JEZERO ENARE PREBIVALEC OBČINE												
											MITJA OKORN			DRŽAVLJAN NAŠE DRŽAVE VOJAK															
											IME ITAL. IGRALKE MARTINELLI						JUŽNI SADEŽ												
											BOG V ITALJANŠČINI					OKRASNO DREVO SEVERNE AMERIKE	ODIJ, PREZIR ŠPANSKO M. IME						KMETIJSKA ZADRUGA OTOR, ZLEB						
																				IGRALKA FURLAN OSEBNI ZAIMIEK									
											ŠPANIJA		NORVEŠKI PISATELJ (OLAV) RENIJ															ANTON NANUT	
												OGLJIKO- VODIK V ZEMELJSKEM PLINU								POZITIVNA ELEKTRODA									

slovarček: ŽEJE, LLANO, OTERO, ČUGA, ALARIH, DUUN, ICAZA

Nagradna križanka »BAR ROMANA VOLČJA DRAGA«

Gesla iz križanke vpišite v priloženi kupon in ga pošljite do **10. APRIL 2017** na naslov:
OBČINA RENČE-VOGRSKO, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga s pripisom »Nagradna križanka«.
Med pravnimi rešitvami bomo izžrebali tri nagrajence. Za žrebanje zadostujejo gesla iz slik.

**BAR ROMANA
VOLČJA DRAGA**

OBJAVA REKLAMNIH OGLASOV

V Občinskem listu lahko objavljate reklamne oglase.

Cenik reklamnih oglasov:

2 strani	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	400 EUR
1 stran	297 x 210 + 5 mm dodatka za porezavo	250 EUR
1/2 strani	186 x 132 mm	150 EUR
1/4 strani	91 x 132 mm	100 EUR
1/8 strani	91 x 64 mm	60 EUR

(Cene so brez DDV.)

Oglasi morajo biti pripravljani v formatu EPS, Ai ali v visokoresolucijskem PDF-ju, v CMYK-barvnem prostoru, slikovni del 304 dpi in tekst v krivuljah.

NAVODILO ZA POŠILJANJE PRISPEVKOV

Članke za objavo v Občinskem listu je treba poslati na naslov:

obcinsko.glasilo@rence-vogrsko.si s pripisom "ZA OBČINSKI LIST".

- Tekst naj bo pisan v formatu "Microsoft Office Word".
- Fotografije naj bodo v formatu JPG, PSD ali TIF in v čim boljši resoluciji, ločene od teksta.
- Tekst in fotografije naj bodo v e-mailu pripete kot "Priponke".
- Teksti in avtorji fotografij naj bodo podpisani s polnim imenom in priimkom.
- Nepodpisanih tekstov ne bomo objavljali.
- Če so prispevki preveliki (datoteka presega 10 MB), naj se prispevek pošlje v več delih.
- **Prosimo, da se držite rokov oddaje prispevkov (naslednjič do 10. 4. 2017)!**

BAR ROMANA VOLČJA DRAGA

Nagradni kupon za križanko

geslo:

.....

.....

.....

ime in priimek:

.....

naslov:

.....

telefon:

odreži in pošlji

Sladki poljubčki za mame in none

Dragi otroci! Pred nami sta dva praznika, ko praznujemo naše mame in none: 8. marec in materinski dan. Pohvale vredno bi bilo, če bi se vaše drobne ročice lotile tudi peke peciva. Ta recept je zelo star, toda enostaven, saj sta te poljubčke delala tudi moja hči in sin, ko sta bila še šolarja.

Za poljubčke potrebujemo:

- 30 dag moke
- 2 rumenjaka
- 20 dag masla
- 10 dag mletih orehov
- 1 vanilin sladkor
- limonina lupinica
- marmelada

• sladkor za posip

Iz moke, rumenjaka, masla, sladkorja, mletih orehov, vanilnega sladkorja in nastrgane limonine lupinice znetemo gladko testo. Ovijemo ga v folijo in ga eno uro pustimo počivati v hladilniku. Nato iz testa oblikujemo za manjši oreh velike kroglice in jih polagamo na pekač, obložen s papirjem za peko. Na sredini vsake kroglice naredimo z ročajem od kuhalnice vdolbino. V ogreti pečici pri 175 °C

pečemo 10 minut. Vdolbine pečenih poljubčkov napolnimo z marmelado in pečemo še 5 minut. Ko so pečeni, jih ohladimo na pekaču in rahlo potresemo s sladkorjem v prahu. Zadovoljni boste vi, ker vam je »ratalo«, pa tudi mame in none si bodo od veselja skrivaj obrisale solzo sreče. Ni kaj, none in mame so naše, imamo jih radi.

Renata Tischer

RECEPT ZA OTROKE

REŠITEV NAGRADNE KRIŽANKE »PRAZNIČNA KRIŽANKA« IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE:

Vodoravno: SILVESTER, RDEČENOSEC, ERA, MORENA, ČILI, VINER, NJIVA, NISA, OS, ALTO, AC, NK, TI, ANA, OISE, GRASS, VRAŽARICA, OUT, BACH, LD, RO, HELEBARDA, PAD, ENGAN, ANALGETIK, RAE, TIHOMIR, BT, LIN, JARC, OK, AJD, ROBIČ, MEZGE, ANAT, BA, NAM, DJ, ADAR, IUB, OO, VRTIČ, E, RHONE, NOR, NOE, GRIL, MRENA, IR, DESET LET, VA, RL, SILVANEK, OBČINE, RORA, GAJSER, SAK.

Gesla: PRAZNIČNI DECEMBER, DESET LET OBČINE.

SUDOKU

Marec 2017, avtor Roland Tischer

4			9	6			5
		5			7	9	1
9	2			5			8
1				4			
		4				3	
			6				7
	3		8			9	2
7		1	3			5	
8			5	9			3

NAGRAJENCI ZA PRAVILNO REŠITEV KRIŽANKE »PRAZNIČNA KRIŽANKA«

Izmed 28 prispelih rešitev so bili izžrebani:

- **Nik Vuga**, Volčja Draga 30 a, 5293 Volčja Draga
- **Marija Pezdir**, Tržaška 474, 1351 Brezovica
- **Katjuša Čeplak**, Glinškova pl. 9, 1131 Ljubljana

Čestitamo.

Nagrade lahko dvignejo v Sprejemni pisarni Občine Renče-Vogrsko.

OBČINSKI LIST – URADNO GLASILO OBČINE RENČE-VOGRSKO

Število izvodov Občinskega lista, ki ga prejmejo vsa gospodinjstva v občini brezplačno, je 1400.
Naslov: Občina Renče-Vogrsko, Bukovica 43, 5293 Volčja Draga, T: (05) 338 45 00, E: info@rence-vogrsko.si
Uredništvo: Alenka Gregorič – glavna in odgovorna urednica, Jasna Živec, Katarina Tischer Gregorič, Vesna Pahor, Bogo Rusjan, Renata Tischer in Katjuša Žigon
Lektoriranje: Jasna Živec
Oblikovanje in grafična postavitvev: Matjash Matjaž Bizjak
Tisk: IZI print, d. o. o.
Datum izida glasila: 8. marec 2017

VABLJENI

Foto: Bogo Rusjan, Blaž Stubej

osma

ŠELAMIJADA V RENČAH v soboto, 1. aprila 2017

od 10. ure do 13. ure **PRIJAVA TEKMOVALCEV
ODDAJA ŠELAMOV – TUDI
DIVJAČINSKIH
ZA OCENJEVANJE**

po 13. uri **STROKOVNO OCENJEVANJE
ŠELAMOV**

ob 18. uri **DRUŽABNO SREČANJE
POKUŠINA ŠELAMOV
NAJ ŠELAM PO IZBORU
PUBLIKE**

ob 20. uri **RAZGLASITEV REZULTATOV**

najboljši šelami bodo nagrajeni

Tekmovanje bo potekalo v Kulturni dvorani v Renčah

VABLJENI!

Društvo za kulturo, turizem in razvoj Renče

Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko
Občinskega lista je

10. aprila 2017

Naslov za pošiljanje
prispevkov za Občinski
list: **obcinsko.glasilo@
rence-vogrsko.si**
s pripisom: **ZA
OBČINSKI LIST**